

AGRICULTURA

SĂPTĂMÎNAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ AGRO-SILVICĂ • Anul VII • Nr. 32 (357) • Joi 4 decembrie 1969 • 16 pagini — 1 leu

ARĂTURI PE ULTIMELE SUPRAFETE

Mecanizatorii de la I.M.A. Stîlpu — județul Buzău, sînt la datorie: la cooperativa agricolă Pietroasele, se ară ultimele suprafețe

ÎN PAG. III:

- În actualitate — OGOARELE TREBUIE EXECUTATE PÎNĂ LA NIVELUL POSIBILITĂȚILOR OFERITE DE TEREN — ACȚIUNI ENERGICE PENTRU IMPULSIONAREA EXECUTĂRII DE SERE ȘI SOLARII.
- La I.M.A. Episcopia — REZULTATELE SÎNT BUNE, DAR REZERVELE NU S-AU EPUIZAT.
- Opinii — UNELE ASPECTE ALE EFICIENȚEI ECONOMICE ÎN PROTECȚIA PLANTELOR.

OBIECTIV DE PRIMĂ ÎNSEMNĂTATE:

ASIGURAREA PONDERII ZOOTEHNEIEI ÎN ANSAMBLUL PRODUCȚIEI AGRICOLE

- Păstrarea pentru reproducție a întregului efectiv de vițele • Număr maxim de vaci în structura șeptelului taurin • Pentru fiecare sută de scroafe-mată, 50 de scrofițe de înlocuire • Barieră deschisă pentru folosirea ureei în hrana tuturor categoriilor de rumegătoare • Îngrășarea berbecuților asigură venituri însemnate • Nici o fermă zootehnică fără cel puțin 30 de hectare de lucernă irigată • Concentrarea și specializarea, atribute ale zootehniei moderne • Cunoștințe temeinice, activitate calificată, responsabilitate precisă

Poate fi scurtat drumul pînă la asigurarea ponderii zootehniei în ansamblul producției agricole? În parte, răspunsul l-am primit cu ocazia unei recente ședințe de lucru organizată la Ministerul Agriculturii și Silviculturii. Că obiectivul este pe deplin realizabil o dovedesc experiența și rezultatele obținute în ultimii ani de întreprinderile agricole de stat, de multe cooperative agricole de producție care au transformat sectoarele zootehnice în rezervoare de produse alimentare, în ramuri aducătoare de mari venituri.

Din păcate însă, generate de însăși concepția de conducere tehnico-organizatorică a unor acțiuni, de minimalizarea

importantei sectorului zootehnic, de dezvoltarea lui pe principii nu prea îndepărtate de cele ale autarhiei gospodăriei mici, individuale, deficiențele existente într-un însemnat număr de cooperative agricole stăvilesc mersul înainte, micșorează aportul zootehniei la o mai bună aprovizionare a populației cu produse alimentare, la realizarea veniturilor prevăzute de unitățile producătoare.

Față de această situație, conducerea Ministerului Agriculturii și Silviculturii, încă de la prima sa întâlnire cu directorii adjuncți cu problemele de zootehnie din cadrul direcțiilor agricole județene și șefii centrelor județene de reproducție și se-

lecție la animale, a trecut la unele măsuri operative care, aplicate imediat, nu vor întârzia să-și facă simțit aportul.

În realizarea obiectivelor de mare însemnătate, înscrise în planul de lucru pentru perioada care urmează, specialistul trebuie să devină principalul coordonator al acțiunilor întreprinse. Așa cum a precizat ing. Angelo MICULESCU, ministrul agriculturii și silviculturii, care a participat la lucrările ședinței, fiecare specialist va primi sarcini și responsabilități precise cu privire la realizarea planului, responsabilități care se vor materializa și în sistemul de retribuție. Se preconizează ca, în fiecare cooperativă agricolă, fermele zootehnice, conduse de ingineri zootehniști sau medici veterinari, să administreze și terenul afectat culturilor furajere a căror producție trebuie să fie sporită considerabil, cantitativ și calitativ. Așa cum s-a arătat, principala

Ing. L. ROȘCA

(Continuare în pag. a 7-a)

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică agro-silvică, editat sub egida Ministerului Agriculturii și Silviculturii și Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice.

SUMAR

Nr. 32 (357)

Joi, 4 decembrie 1969

- La I.C.C.P.T. Fundulea : PRIMII HIBRIZI DE PORUMB BOGAȚI ÎN LIZINĂ (pag. 4)
- PREOCUPĂRI DE SEZON LA ÎNTREPRINDEREA INTERCOOPERATISTĂ DE SERE BUCUREȘTI (pag. 5)
- ÎNTÎLNIRE CU PROF. DR. NICOLAE TEODOREANU (pag. 6)
- Raid-anchetă în județul Brașov : BUNA GOSPODĂRIE A FURAJELOR ÎNCEPE ACUM, CIND „HAMBARELE” S ÎNTPLINE ! (pag. 6)
- O importantă rezervă pentru creșterea producției agricole în județele din nordul Moldovei : COMBATEREA EROZIUNII SOLULUI PE TERENURILE ARABILE (pag. 8)
- POTENȚE ȘI CARENȚE ÎN SILVICULTURA ARADEANĂ (pag. 9)
- CALENDARUL SILVICULTORULUI PE DECEMBRIE (pag. 9)
- Reportaj-anchetă : ÎN MIEZUL PROFESIUNII ALESE (pag. 10)
- Anul e pe sfârșite. S-AU REALIZAT PREVEDERILE CONTRACTULUI COLECTIV ? (pag. 11)
- DIALOG CU CITITORII (pag. 13)
- CALEIDOSCOP (pag. 14)
- DOCUMENTAR EXTERN (pag. 15)
- AGRICULTURA PE GLOB (pag. 16)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție) ; prof. dr. dc. Gh. BAIĂ, membru titular al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură ; dr. ing. Octavian CARARE ; ing. Vasile CIAUȘU (redactor șef) ; prof. dr. dc. David DAVIDESCU, membru corespondent al Academiei R.S.R., membru titular al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură ; ing. Sonia DIRADURIAN ; ing. Trită FANIȚĂ ; ing. Eugen GRIGORESCU ; ing. Nicolae MANTZ ; dr. ing. Teodor MARIAN ; ing. Tiberiu MUREȘAN, membru titular al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură ; ing. Lucian ROȘCA ; prof. dr. dc. Irimie STAIU, membru corespondent al Academiei R.S.R., membru titular al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură ; dr. ing. Gh. STANCIU ; Ion ȘERBAN ; ing. Constantin TANASE ; ing. Ion TEȘU ; ing. Ion TOMA ; prof. dr. Sergiu VREJBA.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale, prin facturi poștale și difuzorii procentuali. Comenzile pentru publicitate se primesc la Agenția de publicitate „Editura Știința”, București, Oficiul poștal nr. 45, str. 13 Decembrie nr. 26, telefon 14 15 16.

Tiparul : Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40 000

Noile obiective industriale, cu siluetele lor impunătoare, modifică permanent peisajul rural. În fotografie : complexul de morărit și panificație de la Baciu, județul Cluj.

Foto : AGERPRES

NOI STAȚIUNI EXPERIMENTALE

Recent, în cadrul Academiei de Științe Agricole și Silvicultură a luat ființă o nouă unitate de cercetare : Stațiunea centrală de cercetări pentru cultura pașiștilor. În cadrul acestei instituții (cu sediul la Măgurele-Brașov) se vor dezvolta cercetări legate de stabilirea căilor de îmbunătățire a producției pașiștilor. În același timp stațiunea se va ocupa de formarea cadrelor necesare unei exploatare științifice și raționale a pașiștilor din țara noastră.

O altă stațiune experimentală — Poșăuți — a luat ființă în județul Botoșani, cu sediul în comuna Răchiți. Noua stațiune, cu profilul agrozotehnic, își va înscrie în planul său de lucru soluționarea științifică a problemelor pe care le ridică agricultura județului. Un loc important în cadrul preocupărilor sale îl va ocupa ameliorarea și perfecționarea oilor pentru pielea, indeletnicire tradițională a locuitorilor de pe aceste meleaguri.

CONFERINȚA LA C.N.I.T.

Comisia de chimizare a agriculturii din cadrul Consiliului Național al Inginerilor și Tehnicienilor (C.N.I.T.) a organizat marți, 2 decembrie a.c., o conferință cu tema „Noutăți privind folosirea erbicide-

lor în S.U.A. și perspectivele folosirii lor în țara noastră”. A conferențiat dr. ing. Nicolae Șarpe. Au participat cercetători, cadre didactice, specialiști din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, din Ministerul Chimiei etc.

SE EXTINDE CULTURA SPARANGHELULUI

În anul ce vine, sortimentul produselor legumicole furnizate de cooperativele agricole se va îmbogăți cu încă unul : sparanghelul. Culturile de sparanghel vor ocupa, în total, 250 ha, suprafețe mai mari — între 30 și 60 ha, urmând a se cultiva în județele Dolj, Bihod, Ialomița și Olt. Materialul săditor necesar acestor culturi (puieți) se asigură de Institutul de cercetări pentru legumicultură și floricultură Ciolpani și de stațiunile experimentale Ișalnița, Brăila, Buzău, Iași și Dobroea. Producția este destinată atât consumului în stare proaspătă, cât și industrializării, în cadrul fabricilor de conserve Calafat, Caracal, Fetești, Tecuci etc.

CU DOUĂ LUNI ÎNAINTE

La I.A.S. Satulung, județul Maramureș, au fost obținute rezultate bune în sectorul zootehnic. Lucrătorii și specialiștii din acest sector au realizat, cu două luni înainte de termenul prevăzut planul anual la producția de carne. De asemenea, ei au livrat, față de planul la zi, 1.000 de hec-

MICROINTERVIU

Investigația științifică studentescă

În zilele de 29 și 30 noiembrie a avut loc la Institutul agronomic „N. Bălcescu” din Capitală cea de-a X-a Conferință pe țară a cercurilor științifice studentești, din cadrul secției a IV-a. Cu privire la această importantă reuniune științifică ne-a vorbit prof. dr. Gh. BILTEANU, rectorul institutului gazdă.

— Mai întâi o remarcă de ordin general. Actuala sesiune, ca și precedentele de altfel, a dovedit în mod pregnant că munca științifică desfășurată de studenți constituie un element major și pe deplin integrat în procesul de instruire și educare a acestora. Demn de relevat este faptul că în anul universitar 1968—1969 în facultățile cu caracter agronomic și silvic din țară au funcționat 136 de cercuri științifice studentești, în care și-au desfășurat activitatea 2.516 tineri, adică mai mult de jumătate din numărul total al studenților din anii superiori de studii.

— Ce ne puteți spune despre referatele prezentate ?

— În cadrul celor patru subsecții — agricultură, horticultură și silvicultură, medicină veterinară, zootehnie — au fost prezentate 103 comunicări, elaborate de 173 de autori de la institutele de învățământ superior agronomic și silvic din București (52 comunicări), Iași, Cluj și Timișoara (cite 11), Craiova (12) și Brașov (6).

Referindu-mă la tematica lucrărilor, în general, aș dori să subliniez nu numai aria largă a preocupărilor, dar și armonioasa îmbinare a temelor de cercetare cu problema de bază a disciplinelor parcurse de studenți în ultimii ani de studii. Temele comunicărilor au cuprins în egală măsură probleme teoretice și practice specifice profilului fiecărui cerc. Discernămintul în punerea problemelor și acuratețea datelor culese din observația directă au demonstrat că activitatea studenților în cercurile științifice are la bază o muncă dusă cu interes, în mod ordonat și cu perseverență, că ei și-au însușit atât metodologia experimentală cât și maniera de interpretare a rezultatelor obținute. În încheiere menționez că 34 dintre lucrările

prezentate, printre care cele ale studenților V. Petrescu (Iași), V. Roman (București) și S. Blidaru (Timișoara) la subsecția de agronomie, A. Popa (Craiova), Gh. Cefan, Șt. Șoriceanu și A. Pașcu (Brașov) la subsecția de horticultură și silvicultură, I. Măcăneală (București), S. Barbura, I. Hryni și A. Csep (Cluj) la subsecția de medicină veterinară, Șt. Simion și C. Goanță (Timișoara) la subsecția de zootehnie au fost premiate în cadrul sesiunii, iar alte 37 au primit mențiuni.

P. VĂRAȘTEANU

AI. ION

Buletin agrometeorologic

mai mici cantități de apă — sub 10 mm.

Precipitațiile căzute în acest interval, în toată țara, au ameliorat starea de umiditate a solului, mai ales în zonele vestice, Transilvania și Moldova.

Timpul probabil pentru intervalul 3—11 decembrie: Vremea va fi, în general, umedă și înehisă, îndeosebi în prima parte a intervalului. Vor cădea precipitații, mai ales sub formă de ploaie în sudul țării, iar în nord și regiunea de munte și sub formă de lapoviță și ninsoare. Vântul va sufla potrivit, predominând din est și sud-est, cu intensificări în primele zile. Temperaturile minime vor fi cuprinse între —4° și 6°, iar maximele între 2° și 10°. Ceață locală.

Luna decembrie va fi ceva mai călduroasă decât în mod obișnuit. Precipitațiile vor fi frecvente și mai mult sub formă de burniță, ploaie.

BLOC-NOTES

tolitri de lapte în plus. În acest fel, planul anual de venituri din sectorul zootehnic, de 8 400 000 lei, a fost de pe acum îndeplinit.

Până la 31 decembrie, lucrătorii respectivi s-au angajat, în cadrul întrecerii socialiste, să livreze peste plan încă 60 tone de carne și alte produse a căror valoare va contribui la obținerea unui venit suplimentar de un milion de lei.

ȘI O ALTFEL DE PLATĂ...

Ilie Tăran, fost șef al Centrului de legume și fructe din Toplița, județul Harghita, se așternuse pe căpătuiala. Uncori lua bani de la gestionare și apoi făcea pe uitucul. Alteori, împreună cu gestionarii de la centrele de achiziții din Hodoșa, Gălăușas, Corbu, Toplița au trecut în borderouri persoane fictive, însușindu-și banii care ar fi fost plățiți chipurile celor care valorificaseră diferite legume. E vorba, între altele, de 20 146 kg de cartofi trecuți în plus pe borderouri, a căror valoare a fost însușită împreună cu gestionarii Dumitru Doboreanu din Hodoșa și Ioan Rugină de la centrul din Gălăușas. De asemenea, Ilie Tăran a procurat 200 kg de ceapă de la C.A.P. Măgureni pe care a vindut-o prin magazinul de desfacere din Hodoșa, însușindu-și banii și distrugând actele.

Acum, vinovații așteaptă o altfel de plată...

INSTANTANEU

Cocoșei sau puicuțe ?

Stau de vorbă cu tov. ing. Maria IONESCU, de la Casa centrală a agronomului.

— În prezent, la noi se află într-un curs de instruire, cu durata de șase luni, 20 de lucrători din cadrul combinatelor avicole ale I.A.S., care sînt specializați în problema sexării puilor.

Imi exprim dorința să-i văd la lucru pe cursanți. Traversăm o curte interioară dominată de un alb ca zăpada și iată-ne într-o sală cu aspect de laborator. La fiecare masă cite-o fată (majoritatea cursanților sînt... cursante) purtînd halat imaculat, cu guler înalt ca al puloverelor alpiștilor. La lumina foarte puternică a cite unei lămpi ele lucrează în tăcere. Pe masă, în dreptul fiecăreia, cite un paner cu pui aurii. Cu gesturi precise, cursantele apucă în mina dreaptă cite un pui, îl așează într-o anumită poziție în mina stîngă, după care urmează deschiderea cîgăcei... Ele învață astfel să distingă ce este puil : cocoșel sau puicuță ?

Privesc cu luare aminte o vreme la lucrul migălos dar atent executat de către una din cursante, Steliana Bituleanu, de la Combinatul avicol Constanța, apoi mă opresc la masa Horiei Neagu de la Combinatul avicol din Hălchiu.

— Aceasta este a doua serie de cursanți, mă înfățișează tov. inginer Viorica DINU, responsabilă cursului, care — cum aflui — s-a specializat sub îndrumarea unui practician japonez în sexarea puilor. Primul curs a avut loc în 1967, astfel că în prezent în combinatele noastre avicole dispunem deja de 30 de tehnicieni care se ocupă cu rezolvarea acestei probleme. După cum se poate observa, fiecare cursant trebuie să depună multă muncă pentru a-și însuși perfect tehnica sexării. Mă bucură foarte mult faptul că toți cei prezenți se dovedesc elevi disciplinați, ascultători, pe deplin interesați în specializarea pentru care au fost trimiși aici.

Peste șase luni, cînd veți vizita combinatele din care fac parte, îi veți putea vedea la lucru.

ÎN ACTUALITATE:

- OGOARELE TREBUIE EXECUTATE PÎNĂ LA NIVELUL POSIBILITĂȚILOR OFERITE DE TEREN
- ACȚIUNI ENERGICE PENTRU IMPULSIONAREA EXECUTĂRII DE SERE ȘI SOLARII

În săptămîna care s-a încheiat la 30 noiembrie, efortul mecanizatorilor din I.M.A. s-a materializat în executarea a încă 350 000 de ha de arături. Cu aceste suprafețe, planul de arături pe țară se poate considera îndeplinit. Mai sînt însă întreprinderi pentru mecanizarea agriculturii care nu au încheiat ogoarele de toamnă pe întreaga suprafață prevăzută. Se numără printre acestea I.M.A. din județele Ialomița (care mai au de arat încă 22 000 de ha), precum și cele din județele Teleorman, Ilfov, Timiș, Brăila, Vrancea (cu cite 4 000—8 000 ha.).

Paralel cu terminarea neîntîrziată a tuturor ogoarelor, în toate județele trebuie să se inventarieze, atent, suprafețele care mai pot fi arate. Se vor depista, în primul rînd, terenurile arate și imburuienate pentru a fi din nou ogorite.

În legumicultură urmează să se construiască solarii noi pe o suprafață de 560 de hectare. Ca urmare, încă în acest an se impun anumite lucrări — nivelarea terenului, montarea stîlpilor — urmînd ca în primăvară să se monteze foliile de polietilenă. Deși au fost condiții pentru executarea acestor lucrări, pe țară ele nu se realizaseră pînă la 1 decembrie decît în proporție de 18 la sută. În timp ce în cooperativele agricole din județul Buzău lucrările amintite s-au executat în proporție de 77 la sută, în județele Dolj, Ilfov, Olt, Dimbovița realizările reprezintă numai 2 și 3 la sută. Alte cooperative — din județele Arad, Ialomița, Mureș, Mehedinți — întîrzie în mod nejustificat ridicarea materialelor necesare viitoarelor sere și solarii. Cantități importante de geamuri, sîrmă, lemn, precum și rame prefabricate din beton și folii de polietilenă se mai află încă în depozitele furnizorilor. Pentru asigurarea unui ritm ridicat în construirea noilor sere și solarii se impune urgenta aprovizionare cu materiale, precum și folosirea din plin a timpului de lucru.

Activitatea desfășurată în primele trei trimestre ale anului, la I.M.A. Episcopia, a avut drept rezultat, pe de o parte, deservirea în condiții optime a cooperativele agricole, iar pe de altă parte, un bilanț economic pozitiv în propria noastră unitate.

În centrul atenției colectivului nostru de salariați a stat, în primul rînd, executarea unui volum cît mai mare și diversificat de lucrări agricole, cu respectarea, bineînțeles, a perioadelor optime și a indicilor de calitate. Urmare firească a materializării acestei preocupări a fost faptul că, în numeroase cooperative agricole, producțiile planificate de grîu și sfeclă de zahăr au fost nu numai realizate ci și simțitor depășite.

Eficiența activității desfășurate de colectivul unității noastre este dovedită de rezultatele financiare obținute pe primele trei trimestre: un volum total de venituri de 14 797 000 lei, înregistrîndu-se astfel o depășire a planului de 14 la sută. S-a realizat, totodată, o diferență favorabilă între venituri și

REZULTATELE SÎNT BUNE, DAR REZERVELE NU S-AU EPUIZAT

cheltuieli în valoare de 1 500 000 lei. În ceea ce privește cheltuielile la 1 000 de lei venituri, ele s-au ridicat la 879 lei, față de 964 lei cît fusese planificat, înregistrîndu-

servicii la diverse întreprinderi și instituții.

Dar, bilanțul primelor trimestre scoate în evidență și faptul că la două importante elemente ale prețului de cost — la reparații și întreținerea tractoarelor și mașinilor, precum și la consumul de carburanți și lubrifianți — am realizat cheltuieli suplimentare. Este o consecință directă a faptului că tractoarele și utilajele n-au fost îngrijite corect, iar reparațiile au fost de slabă calitate. La ea a contribuit și marea fluctuație de mecanizatori. Soluții pentru a îmbunătăți această situație există. Ne vom preocupa, deci mai intens de permanentizarea mecanizatorilor în secții, de crearea unor condiții optime pentru ca lucrările de întreținere și reparații să se poată executa la un nivel superior, precum și de cointeressarea materială a mecanizatorilor.

LA I. M. A. EPISCOPIA

du-se deci o economie de 85 de lei.

O analiză a structurii veniturilor arată — fapt semnificativ — că 87 la sută din totalul lor provin din lucrările agricole executate în cooperativele agricole pe care le deservim. Pentru a folosi integral forța de lucru de care dispunem și pentru a realiza planul de venituri s-au executat o serie de lucrări — agricole și neagricole — reparații și prestări de

Introducerea noului sistem de salarizare constituie o importantă pîrgie pentru îmbunătățirea activității noastre sub toate aspectele. Deoarece pe baza acestui sistem activitatea I.M.A. devine tot mai strîns legată de activitatea cooperativele pe care le deservim, sîntem hotărîți să realizăm o colaborare cît mai strînsă între aceste unități și secțiile de mecanizare, ceea ce se va evidenția atît în creșterea producției agricole, cît și în continua îmbunătățire a rezultatelor.

Gheorghe PRATA
inginer șef,
la I.M.A. Episcopia

La C.A.P. Biled, județul Timiș, ultimele cantități de sfeclă iau drumul fabricilor de zahăr.

Foto: R. NICOLAE

În prezent, pe plan mondial principala metodă folosită la combaterea dăunătorilor și bolilor este cea chimică. Industria producătoare de insecticide, fungicide, acaricide, raticide etc., s-a dezvoltat foarte mult în ultimii ani, numărul produselor utilizate în unele țări fiind de ordinul miilor. Alegerea celui mai potrivit produs trebuie făcută cu mult discernămint, pentru fiecare caz în parte.

În general, din punct de vedere tehnic, produsele sînt bine studiate. Instrucțiunile de folosire cuprind principalele indicații, pe baza cărora se poate realiza o combatere eficientă și se pot evita accidentele de muncă. Problemele legate de eficiența economică a combaterii chimice a dăunătorilor și bolilor au fost însă mai puțin studiate, ceea ce face ca uneori să fie tratate și înțelese unilateral. În prezentul articol ne propunem să ne referim la unele aspecte care, probabil, vor ajuta la înțelegerea problemei în complexitatea ei.

Din punct de vedere economic, eficiența combaterii este reprezentată de diferența dintre cheltuielile efectuate cu aplicarea tratamentelor (costul produselor + costul manoperei) și valoarea producției salvate. În timp însă ce costul tratamentelor poate fi ușor calculat, valoarea producției salvate se calculează mult mai greu. Dacă costul tratamentelor la hectar, cu același produs și același tip de aparat, nu variază de la un an la altul sau de la cultura la cultura, valoarea producției salvate poate varia în cadrul unor limite foarte largi, în funcție de plantele cultivate, producția la hectar, frecvența dăunătorilor sau bolilor, intensitatea atacului etc. De cele mai multe ori, în condiții de producție, în momentul recoltării nu se mai poate preciza cît la sută din recoltă s-ar fi pierdut dacă nu s-ar fi aplicat tratamente sau în ce măsură ar fi fost redusă valoarea producției, ca urmare a deprecierilor calitative pe care le-ar fi pro-

vocat dăunătorii și bolile. În pomicultură problema este și mai complexă, deoarece dacă nu se aplică măsuri de combatere, atacurile au repercusiuni și asupra recoltelor din anii următori. În plus, unii dăunători și boli pot provoca pieirea prematură a pomilor, ceea ce duce la pagube greu de calculat. Cu toate aceste dificultăți, există unele elemente care ne pot ajuta în

rezultă că se salvează 9 000 kg de cartofi, în valoare de cel puțin 4 500 lei. Fiecare leu cheltuit la combatere aduce unității respective aproape 10 lei beneficiu.

Foarte importantă în aprecierea eficienței economice a tratamentelor este și capacitatea de producție a plantației sau culturii respective. Credem însă că este necesar să se facă o precizare:

seama lucrărilor de combatere. Rezultă deci, că pentru a asigura rentabilitatea tratamentelor este absolut necesar ca, prin aplicarea celorlalte măsuri agrotehnice, să se realizeze o producție corespunzătoare.

Rentabilitatea tratamentelor depinde, de asemenea, de prețul produselor fitofarmaceutice, al mașinilor și pieselor de schimb, de randamentul mașinilor și aparatelor folosite, precum și de costul manoperei. În unele cazuri, problema eficienței economice are aspecte speciale. Astfel, în cazul dăunătorilor și bolilor de carantină fitosanitară, cu răspîndire limitată, trebuie să se aibă în vedere nu numai pierderile provocate în culturile sau plantațiile în care ei s-au semnalat ci și pierderile ce s-ar produce prin răspîndirea lor în zone noi, nefestate. În pepinier și plantații tinere, neîntrate pe rod, trebuie să se țină seama nu numai de efectul imediat al atacurilor ci și de influența pe care o au asupra intrării pe rod a plantațiilor, asupra producțiilor ce se vor obține și chiar asupra duratei plantațiilor.

După cum se vede, eficiența economică a combaterii dăunătorilor și bolilor este o problemă complexă, cu numeroase aspecte, insuficient studiate. Apreciem că cercetările ce se vor efectua în viitor trebuie să contribuie la elucidarea lor, la stabilirea condițiilor de maximă rentabilitate a diferitelor tratamente. Trebuie subliniat însă cu toată convingerea că nu poate fi vorba de rentabilitate dacă tratamentele nu se aplică în condiții tehnice corespunzătoare. Protejarea permanentă și corectă a culturilor, prin respectarea întocmai a tuturor indicațiilor tehnice pentru fiecare caz în parte, trebuie să constituie o preocupare de seamă a unităților agricole.

Dr. D. BALAJ
șeful Inspecției de stat
pentru protecția plantelor

OPINII

Unele aspecte ale eficienței economice în protecția plantelor

estimarea eficienței economice a tratamentelor. Un element important, de care trebuie să se țină seama, este capacitatea de a produce pagube a dăunătorului sau agentului patogen respectiv, în zona în care ne aflăm. Unele boli și unii dăunători, cum sînt: mana viței de vie, gîndacul din Colorado, viespea prunelor, gîrgărița florilor de măr, rățișoarele la porumb și floarea-soarelui etc., în zonele de frecvență maximă, pot distruge în unii ani recoltele pînă la 90—100 la sută. Este evident că în aceste cazuri combaterile sînt obligatorii, iar eficiența economică a tratamentelor este foarte ridicată. De exemplu, costul combaterii gîndacului din Colorado prin trei tratamente, cu produse pe bază de DDT și Lindan, se ridică în total la 480 lei/ha. La o producție de 18 000 kg de cartofi la hectar, admițînd că dăunătorul ar fi distrus numai 50 la sută din recoltă,

protecția plantelor nu sporește producția ci salvează, de la distrugerea de către dăunătorii sau boli, producția ce se obține ca urmare a aplicării tuturor celorlalte măsuri agrotehnice. În consecință, cu cît producția potențială este mai ridicată, cu atît este mai ridicată și eficiența economică a tratamentelor. De exemplu, pentru combaterea rațională a principalilor dăunători și boli ai mărului sînt recomandate, în cursul unui an, 17 tratamente, al căror cost se ridică la circa 3 000 lei la hectar, indiferent de producția ce se obține. Într-o livadă din care se recoltează 30 000 kg de fructe la hectar, ca urmare a aplicării întregului complex de lucrări agrotehnice cheltuielile de protecția plantelor pe kilogramul de mere vor fi de numai 10 bani. Acolo, însă, unde se obțin numai 3 000 kg la hectar prețul de cost al unui kilogram de mere va fi încărcat cu 1 leu numai pe

În acțiunile întreprinse pe plan mondial de sporire a producției de porumb, generalizarea hibridilor dubli și extinderea în prezent a hibridilor simpli — sînt considerate ca o adevărată revoluție, prin folosirea fenomenului heterozis, producțiile medii la hectar sporind cu 40—60 la sută față de producțiile vechilor soiuri.

Dezvoltarea cercetărilor de genetică și perfecționarea procedeelelor practice de ameliorare au permis să se înregistreze rezultate deosebite de valoroase și în direcția sporirii însușirilor calitative ale boabelor de porumb. Sînt cunoscute rezultatele amelioratorilor de la Stațiunea experimentală agricolă de stat din Illinois — S.U.A. Aici, după 65 de generații de selecție sistematică s-a reușit să se sporească conținutul de proteine din endospermul de porumb cu 25 la sută. Dar creșterea cantității de proteină brută nu a determinat o sporire proporțională a valorii biologice a porumbului, deoarece crește concomitent și fracțiunea zeinică (solubilă în alcool). Or, după cum se știe această fracțiune, care reprezintă 45 la sută din proteina brută, este deficitară în acei aminoacizi esențiali, valoroși pentru organismul animal, în lizină și triptofan. În nutriția cu porumb a animalelor este necesar, deci, să se completeze acest deficit prin proteină de natură animală, mult mai scumpă și mai greu de produs ca cea vegetală.

De aceea, atenția cercetătorilor s-a îndreptat spre creșterea porumbului bogat în lizină și triptofan. La baza programului de ameliorare, în acest sens, a porumbului stă utilizarea genelor opaque 2 și flourey 2, gene care determină o sporire a conținutului de lizină și triptofan în endospermul boabelor de porumb, conferindu-le o valoare nutritivă superioară. Boabele în care se găsesc aceste gene se deosebesc ușor de cele normale prin aspectul lor mat (mai sînt cunoscute și alte mutante care determină aceleași aspecte fenotipice, dar care nu sînt capabile să influențeze acumularea aminoacizilor: gene flourey 1, opaque 1, opaque 4 și opaque 5). Cele două gene se deosebesc între ele prin modul de transmitere eredi-

tară: gene opaque 2 se manifestă ca un simplu recesiv mendelian, în timp ce flourey 2 este semidominantă; gena opaque 2 este localizată pe cromozomul 7, iar flourey 2 pe cromozomul 4.

Observate ca mutante — în S.U.A. — încă din 1920, ele au început să fie utilizate în scopuri economice abia din 1963. S-a studiat, și a fost mai mult folosită în lucrările practice de ameliorare a porumbului, gene opaque 2. Boabele de porumb în care ea este prezentă au conținut sporit de

din Purdue — șobolani tineri. Sporul mediu de greutate la exemplarele hrănite cu porumb opaque 2 a fost de 3,7 ori mai mare față de lotul hrănit cu porumb normal, cu aceeași concentrație de proteine. Rezultate similare au fost obținute de către Pichett ș.a. în experiențele de nutriție făcute pe purceli înțărcați: sporul mediu, la lotul hrănit cu porumb opaque 2 a fost de 3,5 ori mai mare față de lotul hrănit cu porumb normal, cu aceeași concentrație de proteine.

Experiențele efectuate pe

LA I.C.C.P.T. — FUNDULEA

PRIMII HIBRIZI DE PORUMB BOGAȚI ÎN LIZINĂ

lizină și triptofan, dar endospermul lor este mai făinos, mai afinat și mai puțin dens. Aceste particularități se răsfrîng asupra producției: primele genotipuri opaque au dat — în comparație cu cele normale — producții mai mici cu 10—15 la sută. Unele rezultate, mai recente, obținute de D. Alexander și O. Nelson arată că este posibil ca, prin lucrări de ameliorare, să se obțină hibridi opaque cu același potențial de producție ca și hibridii normali. Se înțelege deci că avînd în vedere valoarea deosebită a porumbului opaque 2 și flourey 2 dezvoltarea lucrărilor de ameliorare în această direcție este deosebit de utilă.

Paralel cu lucrările de ameliorare s-au făcut și numeroase experiențe pe animale monogastrice pentru a studia, comparativ, efectele nutriției cu porumb bogat în lizină și triptofan (opaque 2, respectiv flourey 2). În primele experiențe s-au utilizat — de către dr. E. Mertz la Universitatea

numeroase specii de animale au arătat că dacă se va produce porumb opaque 2 sau flourey 2 cu nivel proteic mai ridicat decît necesarul minim de proteină pentru creșterea animalelor (circa 15 la sută pentru porci 18—20 la sută pentru păsări), el s-ar putea folosi ca unica sursă de proteine în rațiile acestor specii.

Bazați pe rezultatele cercetărilor făcute pînă în prezent asupra porumbului bogat în lizină și triptofan, majoritatea genetiștilor și amelioratorilor consideră că porumbul poate deveni o sursă importantă de proteine de calitate superioară, ceea ce va aduce o contribuție marcantă la anihilarea deficitului cronic mondial de proteine.

În țara noastră lucrările de ameliorare în această direcție au început la I.C.C.P.T. — Fundulea în 1966, prin transferarea genelor opaque 2 și, respectiv flourey 2, în genotipuri autohtone, bine adaptate la condițiile pedoclimatice specifice.

În prezent se execută lucrări de transfer a genelor opaque 2 și respectiv flourey 2 la 60 linii consangvinizate românești. În vara anului 1969 s-au obținut primii hibridi simpli opaque. În anul 1970 ei se vor experimenta, comparativ cu aceiași hibridi normali, în vederea determinării capacităților de producție. În același timp, vor începe și experiențele de nutriție pe animale pentru a determina efectele porumbului bogat în lizină și triptofan asupra acestor organisme.

Paralel cu lucrările de transfer a genelor opaque 2 și flourey 2 și de selecție a celor mai valoroase forme bogate în lizină și triptofan se caută să se depisteze mutantele opaque 2 și flourey 2 în genotipurile autohtone. Primele lucrări sînt deosebit de încurajatoare. Unele genotipuri autohtone selecționate în condițiile de la Fundulea au un conținut de lizină superior formelor originale depistate prima dată de O. Nelson și de D. Alexander. Astfel, în timp ce formele din import conțin 4—5,5 g lizină la 100 g proteină, unele forme autohtone depășesc valorile de 6 la sută lizină (raportată la conținutul de proteină brută).

Obținerea rapidă a unor rezultate valoroase pentru producție este determinată de posibilitatea realizării unei generații suplimentare în timpul iernii în seră. Asemenea lucrări, în seră, au început să se execute din 1968. Pe această cale va putea fi grăbit procesul de transformare a factorilor ereditari în genotipurile cele mai importante pentru producție.

Lucrările de ameliorare pentru obținerea unor populații sintetice autohtone, bogate în lizină și triptofan, se vor dezvolta. Aceste populații vor fi folosite ca surse noi pentru extragerea de linii consangvinizate necesare creării de hibridi bogați în lizină și triptofan care să fie adaptați la condițiile ecologice din țara noastră și să fie caracterizați printr-un potențial ridicat de producție.

Ing. O. COSMIN
șef de laborator.
la I.C.C.P.T. — Fundulea

NOUTAȚI

„CAMERA DE CEAȚĂ“

La Stațiunea experimentală pomicolă-Bistrița a fost încercată cu succes, pentru prima oară în țara noastră, creșterea butașilor în „camera de ceață“, o instalație originală, concepută și construită de dr. ing. Nicolae Minoiu. Butașii introduși în „cameră“ sînt menținuți la o umiditate constantă, care împiedică evaporarea apei din țesuturi, forțînd creșterea rădăcinii. Experiențele au demonstrat că ceața artificială joacă un rol important în atenuarea fenomenului de incompetență biologică dintre altoi și port-altoi.

RAIONARE PEDOClimATICA

În cadrul secției de cartografia și clasificarea solurilor a Institutului de cercetări pedologice se află în curs de elaborare — în colaborare cu Institutul de cercetări pentru economie agrară — harta de raionare pedoclimatică a teritoriului țării, la scara 1:500 000. Pînă acum au fost sistematizate datele privind 40 de însușiri de bază ale cadrului natural. S-au înregistrat, astfel, pe areale, condițiile climatice, relieful, roca, drenajul, eroziunea, textura, humusul, capacitatea de apă utilă etc. Fiecare areal a fost bonitat pentru diferite culturi și folosințe.

Din această lucrare de sinteză se vor putea întocmi, la nevoie, 20—50 de hărți, cu fiecare element în parte. Ea va constitui un instrument de mare utilitate pentru fundamentarea problemelor de zonare și profilare a producției în unitățile agricole.

METABOLISMUL ȘI REZISTENȚA LA FUZARIOZA

În procesul de ameliorare a porumbului o mare importanță o are posibilitatea de a deosebi plantele rezistente la atacul de Fusarium moniliforme, de cele sensibile. Urmarind să găsească unii indici fiziologici sau biochimici care să permită această cunoaștere, cercetătoarea M. Terbea de la laboratorul de fiziologie a proceselor de creștere și dezvoltare — I.C.C.P.T. Fundulea a ajuns la unele concluzii interesante. Au fost studiate în acest scop linia 46 și H.311, cunoscute ca rezistente, comparativ cu linia 13, cunoscută ca foarte sensibilă și cu hibridii simpli parentali ai lui H.D. 311 și H.D. 101, mai puțin cunoscuți din acest punct de vedere.

S-a observat că la formele rezistente metabolismul este mult mai intens, această intensitate menținîndu-se și în urma atacului de Fusarium. Astfel, la linia 46 și la H.D. 311, indicii studiați — intensitatea fotosintezei, a respirației, activitatea unor enzime (catalaza, peroxidaza etc.) conținutul în proteine s-au manifestat puternic.

Alte cercetări urmăresc studierea compuşilor fenolici, care se crede că au un rol important în asigurarea rezistenței la fuzarioză. S-a pus la punct în acest scop o metodă rapidă, cu clorură ferică, de evidențierea calitativă a acestor compuşii.

Noul și modernul laborator pentru controlul semințelor din Brașov.

Foto : I. BRAGHEȘ

I. M. A. DRĂGĂNEȘTI — VLAȘCA

EXECUTĂ

în cadrul unei

SECȚII SPECIALIZATE

repararea

REMORCILOR BASCULANTE

și a altor remorci, pentru orice beneficiar

la un nivel calitativ superior

și cu plata conform devizului postcalculat

Doritorii se pot adresa la sediul întreprinderii din localitatea DRĂGĂNEȘTI-VLAȘCA, județul Teleorman la km. 61, pe șoseaua București-Alexandria, telefon 111.

PREOCUPĂRI DE SEZON

LA ÎNTREPRINDEREA INTERCOOPERATISTĂ DE SERE — BUCUREȘTI

În partea de sud a Capitalei în imediata apropiere a termocentralei București-sud, s-au ridicat, în urmă cu un an, pe 18 ha, construcțiile de metal și sticlă ale unuia dintre cele mai importante complexe de sere: Vitan-Bîrzești. El constituie, alături de complexele Militari și Herceni, parte integrantă a unei unități tot mai bine cunoscute pe piețele lumii: întreprinderea intercooperatistă de sere — București unitate care ocupă 46 ha, aparținând unui număr de 34 cooperative agricole de producție din județul Ilfov.

Aflați acum în cel de-al treilea ciclu de producție, specialiștii întreprinderii au acumulat nu numai o serie de rezultate pozitive ci și o experiență care le permite să-și perfecționeze mereu munca.

SE POATE ȘI MAI BINE

— Producem anual, — ne spune tovarășul Constantin Ionicioiu, inginerul șef al întreprinderii — așa cum a fost stabilit, cel puțin 132 de tone de tomate la hectar (în două cicluri). Îndeplinirea planului, cantitativ și valoric, nu ridică, deci, probleme. Disponem însă de suficiente rezerve pe linia îmbunătățirii tehnologiei.

— Vă rugăm să scoateți în evidență acele aspecte care ar putea servi și altor unități similare.

— O importantă sursă de sporire a producției este alegerea soiului. Deocamdată, la tomate, folosim soiurile obișnuite: Money Maker, Money d'or. Ar trebui să fim însă mai receptivi la tot ce apare — mai nou și mai bun — pe plan mondial. Noi am făcut, în acest sens, unele observații asupra unor proveniențe olandeze. S-a detașat net soiul Extase. Este mult mai productiv, mai rezistent la boli și dăunători. Avem, de altfel, pregătit răsadul necesar pentru plantarea lui, în ciclul următor, pe 2 ha. Am reușit să ne facem o părere asupra structurii viitoare a soiurilor și vom solicita sprijinul ministerului pentru a primi sămânța necesară.

— Ați introdus, de la un ciclu la altul, vreo schimbare a elementelor tehnologice?

— S-a îmbunătățit, în primul rând, tehnica producerii răsadului. Am ajuns, de pildă, la concluzia că la tomate se obțin rezultate mai bune prin folosirea unor răsaduri mai tinere, de 45—50 de zile și nu de 60 de zile. În același timp, în perioada dezvoltării lor, asigurăm în seră o temperatură mai scăzută: 16°—18°C, în funcție, bineînțeles, de luminozitate. Am observat că acumulările care au loc în plantă la aceste temperaturi favorizează formarea unor internodii mai scurte, ceea ce face ca, pe aceeași lungime a tijeii, să se formeze un număr mai mare de inflorescențe și de fructe. Vom folosi răsaduri produse după această tehnologie în ciclul I — 1970.

La îmbunătățirea tehnologiei contribuie în mare măsură și activitatea sectorului de chimizare. Se elaborează aci rețetele de fertilizare pentru toate cele trei complexe ale întreprinderii, ținându-se seama de rezerva de substanță existentă în sol. Determinările se fac după fiecare ciclu de producție.

DE LA STRUCTURA CULTURILOR — LA CASTRAVEȚI CULTIVAȚI PE BALOȚI DE PAIE

— În ultima vreme apare tot mai evidentă necesitatea practicării, în sere, a unei rotații a culturilor. Ce întreprindeți în acest sens.

— În seră, pentru a se evita apariția unor fenomene nedorite, o rotație a culturilor este absolut necesară, deși destul de greu de aplicat în condițiile în care cerințele pieței se îndreaptă cu precădere către un anumit produs: tomatele. Actuala structură a culturilor practicate în serele noastre nu este încă satisfăcătoare: 82—88 la sută tomate, 10—15 la sută castraveți, 2—3 la sută alte plante. De altfel, cultura castraveților în aceste sere cu teren neîncălzit impune adoptarea unei tehnologii cu totul speciale. S-ar putea cultiva castraveți în serele înmulțitor așa cum am procedat și noi în ciclul trecut. Dar, aceasta nu rezolvă problema rotației în

sera de producție și nici apariția la timp a produselor pe piață: am plantat răsadul de castraveți după eliberarea serei, adică la 10 ianuarie, deci la data când, de fapt, este așteptată apariția producției. Mi se pare însă prea târziu. Anul acesta vom utiliza serele înmulțitor doar în scopul eșalonării producției de castraveți.

— După cum se poate vedea aci, la Vitan, cultura de castraveți o realizați pe baloți de paie. Cum procedați?

— Nu am dispus de o experiență proprie, ci folosim sistemul practicat în țările mari producătoare. Utilizăm ca substrat nutritiv baloții de paie semi-îngropați, care inițial s-au dat abundent și s-au acoperit cu pământ. Când temperatura în balot a rămas constantă (22—24°C) timp de 2—3 zile, s-a trecut la plantat ca și în cultura obișnuită. Răsadurile au fost produse în cuburi nutritive, mai mari, de 10/10 cm, folosind un amestec cu peste 50 la sută turbă. Pe viitor însă, va trebui neapărat să introducem ghivecele de material plastic, ele fiind mai economice. Deoarece plantarea este acum încheiată vom obține castraveți în jurul datei de 10 ianuarie.

Ceea ce nu știm încă este eficiența economică a culturii pe baloți de paie. Sintem în curs de efectuare a calculelor și a devizelor de cheltuieli. Lipsesc în această privință rezultatele precise, care ar trebui să ne fie puse la dispoziție de cercetare. De altfel, chiar și tehnologia propriu-zisă suportă îmbunătățiri serioase.

— În ce sens?

— Se consumă, de pildă, prea multă forță de muncă la acoperirea baloților cu pământ. Nu se pot folosi oare cantități mai mici de pământ și, ca atare, și de muncă vie? Pentru a răspunde acestei întrebări facem unele încercări proprii: s-au plantat câteva rânduri pe baloți de paie complet neîngropați, cu strat de pământ. Încercăm chiar cultura directă pe sol, fără pat de bălegar și fără încălzire. Ce va ieși, vom vedea. Și, mai există o întrebare: nu s-ar putea folosi și un alt substrat — poate coceni de porumb, poate frunze nedescompuse de specii de păioase, poate alte resturi organice — mai ușor de procurat dar cu aceleași posibilități de încălzire?

Înceiem relatarea discuției cu tov. ing. C. Ionicioiu cu această întrebare. Este una din multiplele pe care specialiștii ce-și desfășoară activitatea în marile complexe de sere le adresează cercetării științifice. Pe cînd răspunsurile?

Credem că ele ar putea fi mai rapid obținute dacă diversele probleme nelămurite ar constitui obiectul unor contracte ferme, încheiate de unitățile producătoare cu unitățile de cercetare științifică, care ar utiliza în acest scop baza materială superioară oferită azi de complexele de sere.

Ing. Sonia MARCARIAN

Agendă fitosanitară

Aspecte deosebite în sere și solarii

În ultimele 4—5 cicluri de cultură, în sere s-a observat apariția unor aspecte fitopatologice puțin întâlnite înainte. Se remarcă o intensificare a fenomenelor de ofilire la tomate, ardei și vinete. În urma analizelor efectuate s-a constatat că, pe lângă prezența ciupercilor din genul Fusarium, comune în toate serele, a crescut foarte repede frecvența atacurilor de Verticillium.

Ofilirea verticiliană progresa lent la tomate și, la prima vedere, plantele par a nu suferi mult, dar Verticillium acționează permanent chiar dacă nu s-au manifestat ofiliri la frunze. Plantele leagă defectuos, fructele rămân mai mici și, ca urmare, dau o producție scăzută. Plantele astfel debilitate sînt mai expuse atacurilor altor agenți patogeni.

Ofilirea și scurtarea vieții plantelor atacate de Fusarium și Verticillium se accentuează prin suprapunerea atacului de nematozi. La toate plantele care se ofilesc timpuriu se observă, în secțiune prin tulpină, brunificarea inclusionului vascular, ca urmare a invaziilor de ciuperci din genurile Fusarium și Verticillium, facilitate de leziunile pe care le produc nematozii.

În ultimele 2—3 cicluri de producție, în sere s-a observat apariția unui putregai uscat care începe de la o rană produsă anterior, cu ocazia copililor. Aceste uscări erau înainte mai puțin frecvente și din porțiunile atacate se izolează ciupercile Botrytis sau Sclerotinia liberiana. Din izolările recente de pe plantele unde fenomenul de putregai uscat a avut o frecvență mare, s-a găsit o ciupercă din genul Phoma. Putregaiul evoluează foarte repede, petele brune se extind atît longitudinal cît și circular, iar cînd inelul necrotic s-a închis, planta se ofilește și se usucă în partea superioară a locului de atac.

În sere s-a extins foarte repede și atacul de mană la tomate. După ultimele investigații, sursa acestor atacuri o pot constitui semințele obținute din fructe atacate de mană sau culturile de tomate de cîmp, atacate de mană și amplasate în imediata apropiere a serelor. Se atrage atenția asupra faptului, puțin cunoscut pînă acum, că sămînța de tomate din fructele atacate de mană este purtătoare de miceliu atît la suprafață cît și în interior, între cuticulă și endosperm.

Față de semnalările de mai sus, în sere devin necesare o serie de acțiuni, pe care le prezentăm mai jos.

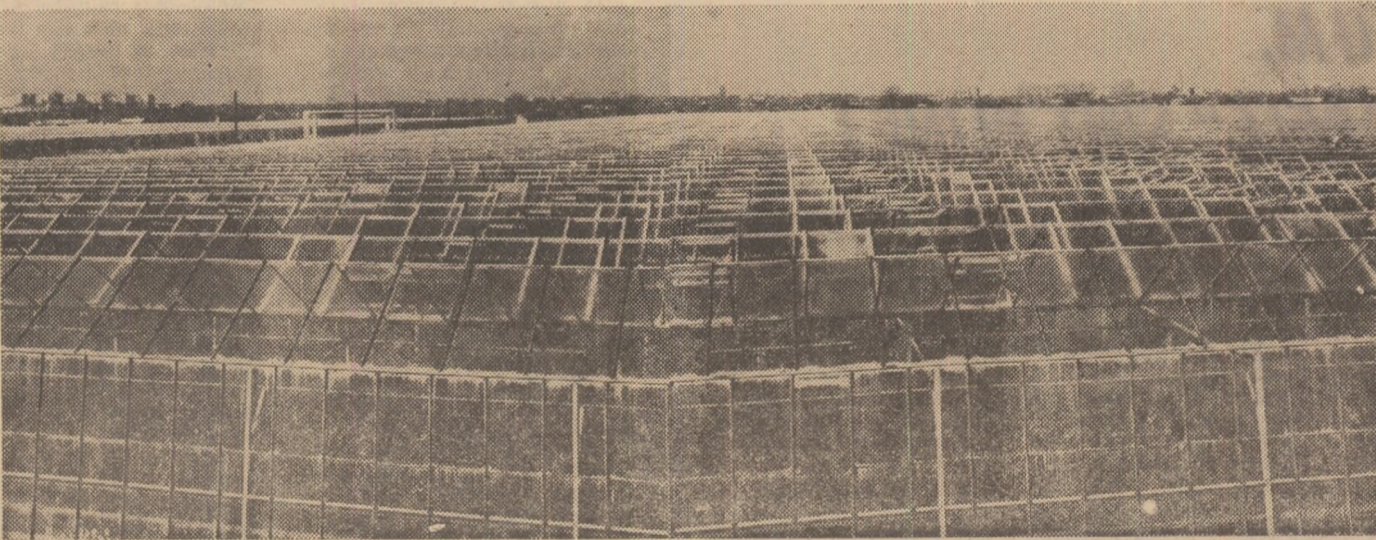
Sterilizarea solului, după acest ciclu, trebuie să se facă cu mai mare atenție, dîndu-se prioritate dezinfecției termice prin aburi supraîncălziți. În mod obișnuit, solul din jurul pilonilor de susținere a scheletului serelor rămîne nesterilizat, ceea ce duce la repopularea cu agenți patogeni. Este de dorit, de aceea, ca termometrele pentru controlul temperaturii la dezinfecție să fie așezate lângă piloni și nu în mijlocul prelatelor. Solul din jurul pilonilor ar putea fi dezinfecat suplimentar cu fungicide: captan (ortocid) 50 gr la mp.

Scheletul serelor poate fi dezinfecat cu o ploaie ușoară de formalină introdusă prin sistemul de irigare prin aspersiune. Pentru înlăturarea sursei de infecții cu fîinări se recomandă fumigări prin ardere de sulf-pulbere, avînd grijă ca ventilația și ușile să fie închise. La plantare este nevoie să se lucreze cu maximum de atenție, pentru ca la dislocarea ghivecelor din înmulțitor să nu se rănească rădăcinile, deoarece se deschid porți de pătrundere a ciupercilor și bacteriilor.

În timpul perioadei de vegetație, săptămînal, se aplică tratamente cu fungicide (captan, faltan, poliram combi, lirocarmazin — pentru Cladosporium, caratan sau morestan pentru fîinări), iar combaterea nematozilor trebuie să constituie o preocupare deosebită.

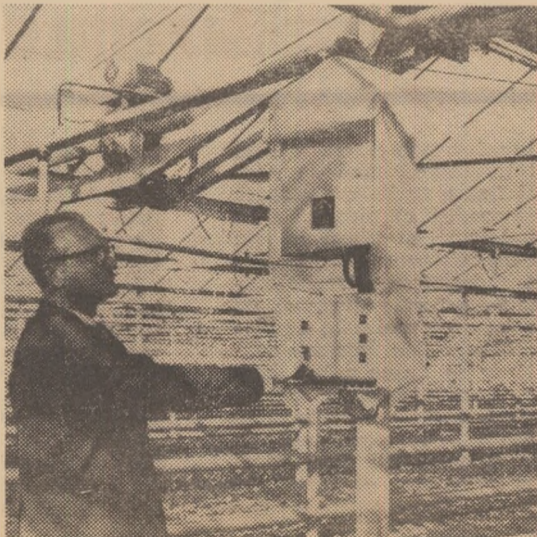
Culturile se controlează zilnic, se depistează focarele de boli și se trimite probe pentru analize la laboratoarele de specialitate. Se distruge plantele cu atac izolat, lichidîndu-se focarele prin intervenții chimice mai energice. Pentru a preîntîmpina putregaiurile la tulpini, după copiliri și defolieri vor urma, în aceeași zi, tratamente cu fungicide.

Dr. C. RAFAILĂ
Institutul de cercetări
pentru protecția plantelor

Cele 18 ha de sere ale Complexului intercooperatist Vitan-Bîrzești se află în plină producție. (foto sus). La ferma nr. 1 planul producției de tomate prevăzute pentru acest ciclu a fost îndeplinit încă de săptămîna trecută. Acum, după ce s-au plantat și ultimele răsaduri de castraveți — în cultura practicate pe baloți de paie (foto stînga) șeful fermei, ing. M. Ionescu dirijează, prin intermediul instalației automate, condițiile necesare de temperatură și umiditate. (foto dreapta)

Foto : A. BABIC

Întâlnire cu prof. dr. Nicolae TEODOREANU

Recent, într-un cadru festiv, la Academia Republicii Socialiste România, a fost sărbătorit prof. dr. Nicolae TEODOREANU cu ocazia împlinirii vârstei de 80 de ani. O vîrstă de aur, din care aproape șase decenii, eminentul om de știință român le-a consacrat unei activități laborioase și tenace, emulatoare pentru multe generații. Sonoritatea numelui său în literatură de specialitate editată în țară și peste hotare, cele peste 300 de lucrări publicate, din care 180 de lucrări științifice, conturează un profil distinct, incununează o muncă ale cărei satisfacții sînt pe deplin justificate.

— Nu cred că poate exista o mulțumire mai deplină — ne spunea distinsul sărbătorit — decît aceea pe care o încercăm acum, cînd la împlinirea vârstei pe care nu mă mai străduiesc să o repet, mă simt înconjurat de aprecierea și dragostea colegilor mai tineri și mai vîrstnici care, întruniți în cel mai înalt for de știință al țării mi-au apreciat munca și activitatea. Prinusul cunoștinței mele se îndreaptă și către cei care m-au sărbătorit, dar și către acei care mi-au îndrumat primii pași, mi-au sădit în suflet dragostea față de profesia aleasă, pasiunea pentru nou, perseverența pe drumul plin de căutări al cercetării. Am avut șansa să-l am dascăl pe profesorul Nicolae Filip, fondatorul zootehniei științifice românești, căruia, mai tîrziu, i-am devenit colaborator apropiat, pe profesorul Paul Riegler, întemeietorul școlii de microbiologie din România, conducătorul tezei mele de doctorat, susținută în anul 1913, pe profesorul Ion Atanasiu, fiziolog de renume mondial, fondatorul școlii de fiziologie comparată din țară.

— Din cei aproape 60 de ani de activitate rodnică, 25 i-ați petrecut în Dobrogea, la oieria Palas, pe care ați organizat-o și ați condus-o.

— Într-adevăr, din anul 1924 și pînă în anul 1948 am lucrat neînterupt în inima Dobrogei. A fost perioada cea mai clocotitoare a vieții mele. În ciuda condițiilor vitrege de pe atunci, dar care nu m-au înspăimîntat, am reușit să întemeiez o oierie model, să organizez un laborator de cercetări științifice și — cea mai deplină satisfacție a vieții mele — să pun baza formării Merinosului de Palas, oaia cu lîna de aur, care întregeste bogăția și frumusețea Dobrogei infloritoare de astăzi. Experiența acestui sfert de veac mi-a adunat tomuri întregi de concluzii. Cea mai esențială însă, pe care nu ezit să o împărtășesc și colegilor mei tineri, pentru că o consider de mare importanță este următoarea: orice încercare de a forma o nouă rasă sau tip de animal trebuie să fie precedată de cunoașterea

temeinică, amănunțită, a raselor parentale, a modului în care reacionează acestea la condițiile de mediu, la cele ecologice, de cunoașterea filogeniei lor, pentru ca mai apoi, prin încrucișări multiple, să te poți opri asupra celor mai reușite împerecheri. Cercetările minuțioase pe care le-am făcut în legătură cu formarea Merinosului de Palas mi-au permis să-mi formăm convingerea că la baza formării Merinosului a stat rasa Țigae crescută de strămoșii noștri pe meleagurile patriei încă de acum cinci secole. De altfel, din acele timpuri lîna românească se bucura de mare trecere pe piețele orientului.

— Participarea dv. la un număr însemnat de congrese și reuniuni științifice internaționale, premiile care v-au fost acordate, prezența numelui dv. în bibliografia și în lucrările unor personalități marcanțe atestă aprecierea de care se bucură cercetările pe care le-ați efectuat, concluziile la care ați ajuns. Pe ce se întemeiază această apreciere?

— Fără să credeți că e lipsă de modestie și de aceea nici nu aș vrea

Savantul la masa de lucru.

să mă refer la publicațiile mele, am convingerea fermă că orice lucrare științifică, orice comunicare care nu are măcar un simbol „inedit” trece sub tăcere, se autoînmîntează în rafturile anonimatului. Nu are șansa de a ieși din acest anonimat, după părerea mea, cercetătorul care nu cunoaște două, trei limbi străine, cercetătorul care nu este pus la punct cu tot ceea ce este mai nou în lume în domeniul în care lucrează. Numai în acest fel, împingînd mai departe potecile bătătorite de alții, ai șansa întîlnirii cu noul. Și cum, la nivelul revoluției tehnico-științifice contemporane, vechiul de mîine este noul de astăzi, documentarea și informarea devin atribute esențiale ale cercetării.

— Într-adevăr, ale cercetării. A interloacului volumele legate ale bibliotecii personale își dau mina cu un impresionant număr de colecții de reviste și publicații din țară și din străinătate. Ochii mi s-au oprit însă pe un vraf de dosare la care, așa cum erau așezate pe birou, se umblase de curînd.

— Fac ultimele rețușări la tratatul de genetică animală, care va avea peste 1 000 de pagini și circa 300 de ilustrații și pe care nădăjduiesc să-l public în anul în care urmează. În el am înmagazinat o bună parte din concluziile la care am ajuns după o muncă de aproape șase decenii.

— Iată, deci că cel de-al 80-lea an în care a pășit, îl găsește pe distinsul nostru interloacului în plină activitate. Titlurile, ordinele și medaliiile acordate, pe parcursul anilor prof. dr. N. Teodoreanu, sînt tot atîtea dovezi de înaltă prețuire de care se bucură slujitorii științei din partea partidului și statului nostru.

R. LUCIAN

NOUTAȚI

LA I.C.V.B. — „PASTEUR”

Cercetările întreprinse de I.C.V.B. „Pasteur” în ultimii 10 ani au condus la concluzia că evoluția clinică a infecțiilor cu Bedsonia, este de cele mai multe ori rezultatul scăderii considerabile a rezistenței organismului gazdă sub acțiunea altor agenți specifici sau nespecifici. Cazurile în care aceste microorganisme par a fi agenți etiologici primari al unor afecțiuni, sînt relativ rare. Dimpotrivă, sînt frecvente cazurile cînd, sînt frecvente cazurile cînd, sînt frecvente sănătoase, în primul rînd bovine, din efective fără antecedente patologice, sînt purtătoare și excretatoare de Bedsonii într-un procent ridicat. De aceea, interpretarea unui diagnostic pozitiv de infecție cu Bedsonia se face pe baza corelării acestuia cu datele altor examene bacteriologice, virologice și parazitologice și ale unei anchete epidemiologice amănunțite în efectivul respectiv.

★
În ultimii ani ca urmare a studiilor întreprinse s-au adus noi îmbunătățiri în procesul tehnologic de preparare a serurilor.

Astfel, adjuvantul Al (OH)₃ a fost înlocuit parțial cu saponină; printr-o schemă de exploatare intensivă a animalelor, randamentul producției anuale de produse biologice a crescut cu 80—100 la sută; o serie de produse au fost standardizate preparându-se subetaloane naționale a căror valoare este exprimată în unități internaționale și s-au introdus în producție noi produse biologice.

CREȘTEREA SEPARATĂ, PE SEXE, A PUILOR PENTRU CARNE

Cercetările efectuate pe plan mondial în ultimii ani au scos în evidență faptul că masculii de broiler au o viteză de creștere mai mare decît femelele de aceeași proveniență genetică și întreținute în condiții similare de mediu.

Pe baza acestei constatări — ale cărei cauze nu sînt elucidate în totalitate, în prezent se experimentează și în țara noastră formule de rații diferite pentru sexele respective, femelele avînd cerințe mai mici în principii nutritivi decît masculii. Experiențele, care au început în 1968 la I.A.S. Crevedia, sînt continuate cu rezultate foarte bune. Astfel, la cocosei, în perioada de vîrstă de la 5 la 8 săptămîni se realizează o greutate mai mare cu 300 de grame față de puicute. Ca urmare, ei sînt buni de livrat cu aproximativ două săptămîni mai devreme.

BUNA GOSPODĂRIRE A FURAJELOR ÎNCEPE ACUM, CÎND „HAMBARELE” SÎNT PLINE!

De la bun început trebuie arătat că, în acest an, cooperativele agricole din județul Brașov au obținut cantități de furaje mult mai mari decît în anul precedent. Aceasta însă, nu înseamnă tolerarea risipei și neglijenței în gospodărirea lor. Dimpotrivă, se impun neîntîrziat măsuri pentru ca fiecare furaj să fie utilizat cu chibzuință și eficiență maximă.

Zilele trecute, am vizitat cîteva cooperative agricole din județ. La Codlea, Ghimbav, Prejmer, Cristian și în alte unități furajele au fost depozitate în bune condiții, manifestîndu-se o grijă deosebită pentru buna lor gospodărire.

— Cooperativa noastră dispune de un efectiv de 1213 taurine, din care 600 de vaci și juninci, planul anual fiind depășit — ne-a declarat inginerul zootehnist Gheorghe GHERACOSTEA de la C.A.P. Codlea. El ne-a informat, de asemenea, că a fost realizat cu mult înainte de termen atît planul producției globale, cît și cel al producției marfă la lapte, livrîndu-se statului lapte acum peste 10 000 hl de lapte față de 8 000 hl cît era stabilit. A

fost depășit și planul anual la producția de carne, livrîndu-se statului 149 tone de bovine, față de 112 tone contractate.

Cît privește asigurarea bazei furajere, s-au obținut peste 2 000 tone de finuri de trifolione și naturale, 1 200 tone de grosiere și aproape 4 000 tone de suculete. Nici o tonă de fin n-a fost depozitată sub cerul li-

buie consumată fiecare categorie de furaje. Distribuirea nutrețurilor se face numai la cîntar, pe baza bonurilor eliberate de brigadierul zootehnic. La întocmirea rațiilor s-a ținut seama de o serie de factori și anume: cantitățile și felurile nutrețurilor, efectivele de animale existente și numărul celor care se vor mai adăuga, întreaga pe-

animalelor, sînt mai întii preparate în camerele furajere.

Din camera furajeră la iesle nutrețurile preparate sînt nutrețurate cu niște coșuri și lădițe, anume construite pentru a se evita orice risipă. Nu putem să nu remarcăm că toate acestea se datoresc în primul rînd gospodarilor de aici, brigadierului zootehnic Alexandru Ion, ingrijitorilor Nicolae Lupu, Ion Marinescu, Constantin Racoci, Elena Blaj, Santa Vilma, Ioan Iacob, Ioan Jinga și alora care de peste un deceniu muncesc cu dăruire în acest sector, precum și ingrijitorilor mai tineri, care se străduiesc să fie mercur la înălțimea dascălilor lor.

Situații asemănătoare întîlnim, de asemenea, la Prejmer, Cristian, Ghimbav și în alte unități, unde producția medie de lapte pe vacă furajată depășește 2 500 litri sau se apropie de această cifră.

Din păcate însă, mai sînt unități unde buna gospodărire a furajelor lasă de dorit. La Rîșnov și Vulcan, pînă de curînd se mai găseau pe cîmp împrăștiați baloți de paie, care, bineînțeles, nu mai puteau fi utilizați în hrana animalelor. La cooperativa agricolă din Vulcan o parte din locul unde s-au depozitat baloții de paie arăta ca după un... cutremur. La Cuciulata, Dopca, Racoș și alte unități unele șire de paie și stoguri de fin n-au fost bine virfuite, fapt care poate duce la degradarea unei importante cantități de nu-

treț. La brigada din satul Vlădeni a cooperativei Dumbrăvița nici pînă în prezent nu s-au cosit toate fînțele naturale. În alte unități, mai ales din zonele Făgăraș și Rupea, se mai găsesc suprafețe apreciabile cu coceni de porumb, nerecoltați.

În unele cooperative încă nu s-au întocmit rații furajere pe baze științifice, iar hrănirea animalelor se face la voia întîmplării. De la locul de depozitare pînă la grajduri s-a creat o adevărată „pardoșală” de fin, care este călcat în picioare.

Semnificativ este faptul că peste tot unde gospodărirea furajelor lasă de dorit și animalele sînt întreținute „la întîmplare” producțiile de lapte n-au ajuns nici la jumătatea celor realizate în unitățile bune. De exemplu, dacă la Codlea, Ghimbav, Prejmer s-au realizat peste 2 500 litri de lapte pe vacă furajată, la Cuciulata, Comăna, Lisa, Ucea de Sus, Ucea de Jos și altele producția abia este de 1 000 litri.

Problema bunei gospodăririi a furajelor trebuie să preocupe în egală măsură nu numai consilierii de conducere și specialiștii din unități ci și organele agricole județene. Considerăm necesar ca în unitățile unde se constată risipă și dezordine în gospodărirea furajelor să fie trimiși reprezentanți ai organelor agricole care să ajute la introducerea disciplinei.

I. BRAGHEȘ

RAID-ANCHETĂ ÎN JUDEȚUL BRAȘOV

bor, întreaga cantitate fiind introdusă numai în șire și finare unde se păstrează în condiții excelente. Paiele balotate, se găsesc în șiro bine construite iar suculetele, în silozuri. Deși stocurile de furaje depășesc cu ceva necesarul, aici nu este admisă risipa. Întreaga cantitate de furaje a fost dată, cu proces-verbal, în primăria unui cooperativar primit, cu experiență în gestionarea lor. S-au întocmit grafice, stabilindu-se precis în ce perioade tre-

rioadă de stabulație cu un plus de 3—4 săptămîni și, bineînțeles, necesitatea sporirii continue a producției de lapte și carne. Respectarea întocmai a rațiilor stabilite, atît pe grupe de animale cît și pe specii, constituie o preocupare de seamă pentru toți cei ce lucrează în sectorul zootehnic. Trebuie subliniat încă un lucru. În afară de unele cantități de finuri de calitate superioară, toate celelalte nutrețuri, înainte de a fi administrate în hrana

ASIGURAREA PONDERII ZOOTEHNIIEI ÎN ANSAMBLUL PRODUCȚIEI AGRICOLE

(Urmare din pag. 1)

cale o constituie creșterea suprafețelor cultivate cu lucernă, irigată în cea mai mare parte.

Progres genetic

sau carne de abator ?

Așa cum remarcă, în cuvântul său ing. Ioan MOLDOVAN, adjunct al ministrului agriculturii și silviculturii, cea mai ieftină soluție de sporire a producției de lapte este ameliorarea, punerea în valoare a potențialului genetic al animalelor. Datorită unei orientări greșite, în condițiile în care vițelele au fost destinate abatorului în proporție de 80—90 la sută, este lesne de înțeles că progresul genetic scontat a întârziat sau a apărut în proporții minime. Care este efectul concret al însămînțărilor artificiale, al folosirii maxime și eficiente a taurilor de mare productivitate ? Date certe demonstrează că tineretul femel de prăsilă nu acoperă nici măcar numărul vacilor care în mod normal se reformează în fiecare an.

Pentru redresarea urgentă a situației existente, încă din primele zile ale lunii decembrie, în întreaga țară se va trece la clasarea întregului efectiv de vițele. Potrivit instrucțiunilor elaborate de Ministerul Agriculturii și Silviculturii, criteriile de clasare au în vedere starea sanitară, situația ginecologică și vîrsta vițelor. Este interzisă cu desăvîrșire reformarea vițelor, în afara unor cazuri cu totul excepționale (hermafroditism, freemartinism, lipsă de fecunditate la vîrsta de 30 de luni, afecțiuni cronice incurabile, accidente care împiedică reproducerea normală), cazuri avizate expres de directorul adjunct al direcției agricole județene în limitele numerice aprobate de Ministerul Agriculturii și Silviculturii. În esență, este vorba de oprirea pentru producție a întregului efectiv de vițele, astfel încît în urma primei fătări, fiecare din ele să poată fi controlată prin performanțele proprii. Se creează astfel o bază materială sigură, atît pentru sporirea producției de carne și de lapte, cît și pentru intensificarea procesului general de ameliorare.

Principii și criterii comune

în creșterea tineretului taurin

Frecvent întîlnită în multe unități, creșterea „diferențiată” a tineretului pentru producție și îngrășare, a avut ca urmare concentrarea atenției, în primul rînd, spre grupa destinată livrării pentru carne. Nu puține sînt cazurile în care vițelele din îngrășătorii se găsesc într-o stare de întreținere mult superioară celor „de prăsilă”. Instrucțiunile elaborate reglementează și acest neajuns. Animalul de reproducție trebuie să coste tot atît de ieftin ca și cel îngrășat. Și aceasta se realizează prin generalizarea sistemului de creștere în stabulație liberă pe grătare și sporirea normelor de deservire, prin folosirea pe scară largă a pregătirii furajelor înainte de administrare pentru o asimilare cît mai completă, prin generalizarea folosirii ureei în doze mici și mijlocii la toate categoriile de rumegătoare.

Potrivit instrucțiunilor elaborate, în criteriile de stabilire a planului, sporul de creștere nu poate fi mai mic de 0,500 kg la categoria de vîrstă 6—12 luni și de 0,700 kg la vițelele mai mari de 12 luni, procentul de trecere a vițelor la categoria junică nu poate fi mai mic de 80 la sută, iar vîrsta monei fecunde nu poate fi mai mare de 18 luni. O serie de alte indicații stabilesc jaloane precise în tehnologia de creștere și utilizare la reproducție a tineretului femel obținut în fermele cooperativelor agricole de producție. Obiectivul central al măsurilor preconizate vizează, în totalitatea lor, atingerea numărului maxim de vaci în structura șeptelului taurin, obiectiv de însemnătate majoră.

Condiții pentru sporirea

numărului de purcei

Analize efectuate la nivel de județ sau chiar la unități, demonstrează că nerealizarea planului de carne de porc, în

multe cooperative se datorește, în primul rînd, nerealizării ritmice a numărului de purcei, a numărului mare de mortalități, a neutilizării raționale a scroafelor și scroafelor potrivit unui plan real, întocmit și urmărit îndeaproape. Pentru remedierea urgentă a deficitelor înregistrate și pentru asigurarea bazei materiale a producției de carne planificate pentru anul viitor, s-a stabilit ca, în fiecare unitate să se mențină permanent un stoc de scrofițe echivalent cu 50 la sută din numărul scroafelor-mată. De asemenea, au fost stabilite sarcini precise privind realizarea planului de montă și fătări, pe baza unor indicatori de plan anual, defalcați pe semestre, trimestre, luni și chiar săptămîni. Este în curs de desfășurare acțiunea de organizare — pe baza colaborării intercooperatiste — a unor complexe de mare capacitate care, folosind experiența pozitivă acumulată în întreprinderile agricole de stat, să crească și să îngrășe efective mari de porci, potrivit celor mai moderne tehnologii.

Participanții la ședința de lucru au vizitat trei întreprinderi agricole de stat — I.A.S. „30 Decembrie”. Complexul de îngrășare a porcilor și I.A.S. Giurgiu, unde au putut urmări „pe viu” o serie din problemele puse în discuție. Ei au avut posibilitatea, de asemenea, să urmărească un mare număr de diafilme, însoțite de explicațiile de rigoare, privind aspecte ale călătoriei de documentare efectuate recent de o delegație de specialiști români în S.U.A.

Față în față cu rezultatele

și sarcinile de viitor

În legătură cu problemele dezbătute am solicitat pe cîțiva din participanții la ședința de lucru organizată de Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

— În condițiile județului Galați, ne spunea ing. Ion DOBRE, director adjunct la direcția agricolă, păstrarea pentru reproducție a tuturor vițelor înseamnă o proporție de 30—35 de vițele la 100 de vaci și o creștere cu cel puțin 5 000 de vițele a efectivului chiar din primul an. Cît privește indicația cu privire la extinderea și irigarea culturilor de lucernă, din cele 3 500 ha de lucernă pe care le vom însămînța, majoritatea suprafețelor au fost alese pe terenuri irigate. Și, dacă e vorba de propuneri, mă gîndesc la un sistem mai operativ și mai eficient de informare și documentare a specialiștilor din teren, condiție esențială în acțiunea de generalizare a metodelor noi.

Referindu-se la îngrășarea berbecuților ing. Nicolae CUCU, director adjunct la Direcția agricolă a județului Bihor, ne informează că unitățile cooperatiste din județ au livrat pînă la această dată 21 109 berbecuți, totalizînd 596,8 tone de carne, față de 18 000 și, respectiv 380 de tone de carne, cît prevedea planul. Cît privește carnea de porc, din planul anual de 3 800 de tone, pînă în prezent s-au livrat 2 909 tone. Materialul existent în

îngrășătorii, structura greutății lui ne obligă să ne angajăm că, pînă la sfîrșitul anului, sarcinile contractuale vor fi realizate. Baza materială a acestor rezultate o constituie efectivul-mată pe care îl vom îmbunătăți, în continuare, potrivit indicațiilor primite. Folosind experiența pozitivă și cele văzute la I.A.S. Giurgiu, în anul care urmează vom concentra îngrășarea berbecuților într-o singură unitate — C.A.P. Salonta II, care va îngrășa 30 000 de berbecuți.

— Una din consecințele cele mai eficiente ale opririi pentru reproducție a întregului efectiv de vițele, ne relatea ing. Nicolae CALIN, director adjunct la Direcția agricolă județeană Argeș, măsură de o importanță covârșitoare, după părerea mea, este grăbirea și intensificarea progresului genetic. Deși aplicată pe scară destul de redusă în județul nostru, selecția, căreia i-am adăugat și un regim alimentar îmbunătățit, ne-a permis ca într-un timp relativ scurt, să obținem totuși unele rezultate pozitive. Astfel, la data de 20 noiembrie, cooperativele agricole și-au onorat integral obligațiile contractuale, livrînd statului 85 730 hl de lapte. Există posibilitatea ca, pînă la sfîrșitul anului, să livrăm în plus față de prevederi peste 5 000 hl de lapte. Ca specialist care am lucrat peste 16 ani în cadrul I.A.S. apreciez că indicația cu privire la generalizarea folosirii ureei în rația tuturor categoriilor de taurine va contribui la acoperirea unei importante părți din deficitul de proteină.

— Preocuparea pentru concentrarea și specializarea producției zootehnice în unitățile cooperatiste, acțiune în plină desfășurare în județul nostru, ne spunea medicul veterinar dr. Ion POPESCU, director adjunct la Direcția agricolă a județului Prahova a început să-și arate roadele. Îngrășarea fineretului taurin se realizează în 8 unități care totalizează o capacitate de 5 000 de locuri. În numai cîțiva ani, greutatea de livrare a sporit de la 200—220 kg la 300 kg. Inspirîndu-ne din cele văzute la I.A.S. Giurgiu, extinzînd metoda creșterii pe grătare, pe care le-am și comandat, vom dubla efectivele puse la îngrășat, folosind aceleași spații. Din cele 115 cooperative existente în județ, creșterea păsărilor a fost concentrată în 42 de unități. 10 din ele produc numai pui de carne, 12 produc ouă pentru incubatie și 20 produc ouă pentru consum. Întregul necesar de pui este asigurat astfel pe plan local, creîndu-se și disponibilități pentru alte județe. Aș mai avea și o propunere de făcut. Structura culturilor care asigură necesarul de concentrate, conform balanței furajere, să fie astfel stabilită încît, încă din anul viitor, de pe aceeași suprafață, să se poată obține o gamă variată și echilibrată de furaje care să permită reducerea consumurilor specifice.

Relatările consemnate demonstrează că, în condiții asemănătoare, atunci cînd inițiativa, interesul, competența și spiritul gospodăresc își găsesc un numitor comun, drumul pînă la atingerea ponderii pe care trebuie să o dețină zootehnia în ansamblul producției agricole poate fi scurtat considerabil.

FERME ȘI ÎNTREPRINDERI AGRICOLE DE STAT! COOPERATIVE AGRICOLE DE PRODUCȚIE! MEMBRI COOPERATORI ȘI ȚĂRANI CU GOSPODĂRII INDIVIDUALE !

vă puteți procura:

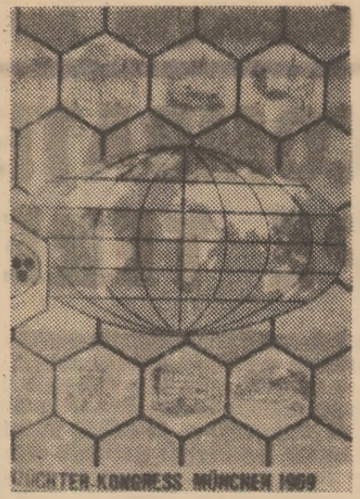
- Seruri și vaccinuri
- Medicamente și dezinfectante
- Instrumentar și aparatură de uz veterinar și zootehnic

PRIN UNITĂȚILE ȘI SUBUNITĂȚILE C.S.A. — D.G.A.T.M.

— Filialele Întreprinderii de aprovizionare nr. 17,

- Farmacii veterinare,
- Depozite județene de aprovizionare cu produse de uz zooveterinar.

Plata se face în numerar și prin virament.

A APĂRUT LUCRAREA:

„Al XXII-lea Congres Internațional de Apicultură”

În luna august a.e. a avut loc la München al XXII-lea Congres internațional de apicultură. Lucrările prezentate în congres și în simpoziioanele științifice care l-au precedat, precum și manifestările cu caracter organizatoric ale Federației Internaționale de Apicultori și Asociațiilor de apicultură sînt culese în recentul volum „Al XXII-lea Congres Internațional de Apicultură”, apărut în Editura APIMONDIEI din București.

A treia din seria de volume ale lucrărilor congreselor internaționale de apicultură, cartea constituie o realizare deosebită. Editată sub directa îngrijire a prof. dr. ing. V. Harnaj, președintele Apimondiei, ea cuprinde 672 de pagini, bogat ilustrate. Lucrările congresului fac obiectul primei părți, reunind relatările asupra simpoziunilor, a congresului propriu-zis, a ședințelor de lucru ale federației, a diferitelor alte manifestări simultane, a concursurilor de filme, foto și diapozitive, a expozițiilor și a excursiilor ce au urmat congresului. Partea a doua — Apicultura în Germania: 10 referate de sinteză, semnate de personalități ale apiculturii din țara gazdă, dau posibilitate cititorului să se informeze în legătură cu cele mai interesante aspecte ale apiculturii germane. Partea a treia cuprinde rezumatele și referatele celor 182 de titluri prezentate sau sintetizate între 1—7 august la München în fața celor peste 1 500 de participanți la congres, delegați din diverse țări ale lumii.

Lucrările de specialitate sînt axate pe cîteva teme, stabilite cu aproape doi ani în urmă: Economie apicolă — dezvoltarea apiculturii zonale în legătură cu comerțul mondial de miere; produsele familiei de albine și sănătatea omului; tehnologie și utilaj apicol — materiale sintetice în apicultură; organizarea muncii în apicultură cu ajutorul metodelor științifice moderne; floră meliferă și polenizare; biologie apicolă — fiziologia imperecherii; nutriția albinelor; patologie apicolă — profilaxia bolilor prin metode biologice; profilaxia medicamentoasă a bolilor la albine.

„Atracțiile congreselor sînt, pentru mine, întîlnirile cu apicultori din lumea întreagă și revederea vechilor cunoștințe, a prietenilor, în cursul vizitării unor țări străine. La cîteva luni după congres primim o relatare fidelă a lucrărilor și a activităților acestuia, astfel încît subiectele care ne interesează pot fi studiate în voie. Este un lucru foarte prețios”. Aceste cuvinte, scrise de un apicultor englez, exprimă părerea a sute și mii de alți colegi ai săi de profesie, indiferent de țară sau de limba pe care o vorbesc. Volumul, editat în patru limbi (engleză, franceză, germană și rusă) de Editura Apimondiei vine să satisfacă — în foarte scurt timp — dorința lor.

Apicultura românească consemnează un nou succes odată cu apariția volumului intitulat „Al XXII-lea Congres Internațional de Apicultură”, care înserează cele 17 lucrări prezentate de români. Din acest punct de vedere, țara noastră se situează pe locul al II-lea. La rîndul său, standul Asociației crescătorilor de albine din țara noastră, aflat la expoziția industrială a fost cel care s-a bucurat de interesul unanim și de aprecierile pozitive ale specialiștilor și personalităților care l-au vizitat; fotografiile comentate ilustrează acest fapt.

M. ȘERBAN

O IMPORTANTĂ REZERVĂ PENTRU CREȘTEREA PRODUCȚIEI AGRICOLE ÎN JUDEȚELE DIN NORDUL MOLDOVEI

COMBATEREA EROZIUNII SOLULUI PE TERENURILE ARABILE

Indeosebi pe terenurile arabile, combaterea eroziunii solului constituie, la ora actuală, una din măsurile importante menite să contribuie la folosirea mai rațională a fondului funciar, la sporirea producției agricole. Eroziunea — acest dăunător fenomen natural — se manifestă cu intensitate și în partea de nord-est a țării. Este cunoscut faptul că în județele Botoșani și Suceava, bunăoară, peste 50 și, respectiv, 37 la sută din suprafața agricolă este situată în pantă și supusă procesului de eroziune în diferite stadii. Datorită acestui fapt se produc, an de an, pagube importante prin scăderea producției la hectar; experiența dovedește că fără aplicarea lucrărilor antierozionale efectul tuturor celorlalte măsuri de intensificare a agriculturii este mult diminuat.

Printre măsurile antierozionale un loc important îl ocupă efectuarea arăturilor și a altor lucrări de-a curmezisul pantelor, fapt care împiedică scurgerea apelor și mărește capacitatea de infiltrație a precipitațiilor. S-a constatat că, dacă pe pante mai mari de 8—10 la sută se cultivă numai prășitoare, cu toate că se execută arăturile pe curba de nivel, se produc eroziuni puternice în timpul ploilor torențiale în cazul când lățimea tarlalelor depășește 80—100 m. De aceea, pentru folosirea rațională a terenurilor arabile în pantă se recomandă alternarea culturilor prășitoare cu cele păioase. Prin acest procedeu dealurile se împart în fișii de lățime egală, care se cultivă concomitent, și succesiv, cu culturile amintite.

Studiile hidrologice, observațiile făcute în cimpurile experimentale și în unitățile de producție au permis diferențierea lățimii culturilor în fișii, pe tipuri zonale de sol (tabelul alăturat).

Bineînțeles, acțiunea de combatere a eroziunii solului cuprinde un întreg

complex de măsuri, pe lângă cele arătate. Există numeroase exemple care atestă eficiența acestora asupra ridicării producției la hectar. Din studiile și experiențele întreprinse în unele cooperative agricole de producție a reieșit că pe solurile cenușii de pădure, bunăoară, la cultura porumbului, pe suprafața arată din deal în vale, producția a fost mică: 1 450 kg/ha pe terenul cu eroziune slabă și 810 kg/ha pe cel cu eroziune puternică. Prin execuția arăturilor pe curba de nivel, în condiții similare, producția de porumb a crescut cu peste 15 la sută pe soluri cu eroziune slabă și cu aproape 30 la sută pe cele cu eroziune puternică.

Amplasarea culturilor în fișii, pe terenurile în pantă, arate pe curba de nivel, permite mărirea cantității de apă infiltrată în sol, reduce scurgerea și eroziunea, asigurând totodată condiții mai bune pentru dezvoltarea plantelor. Această măsură antierozională a dus la creșterea producției cu aproape 14 la sută pe solurile cenușii de pădure cu eroziune slabă și cu peste 25 la sută pe terenul cu eroziune puternică.

Administrarea rațională a îngrășămintelor organice și minerale are un important rol antierozional. S-au obținut sporuri de producție remarcabile la cultura porumbului, pe terenurile în pantă, unde s-au aplicat îngrășăminte după ce, în prealabil, s-au asigurat unele măsuri antierozionale: arături pe curbele de nivel și culturi în fișii. Creșterea cea mai mare a producției s-a înregistrat pe solurile cenușii, cu eroziune moderată, unde îngrășămintele minerale au fost folosite ca măsură suplimentară, iar lucrările antierozionale, aplicate conform normelor științifice. Sporul de producție adus de îngrășăminte a atins peste 48 la sută față de terenul unde s-au efectuat arături pe curbele de nivel și cul-

turi în fișii, și de 100 la sută față de mator (pe suprafața arată din deal în vale, care n-a primit nici un fel de îngrășămint).

Pe solurile cenușii de pădure, puternic erodat, administrarea îngrășămintelor a adus un spor de producție de circa 30 la sută (în cazul când lucrările antierozionale au fost aplicate în totalitate) și de peste 112 la sută față de mator (arat din deal în vale, fără îngrășăminte).

Prin orientarea arăturilor pe curba de nivel și însămînțarea griului în același sens, s-au obținut sporuri însemnate. Creșterea producției a fost mai mare pe solurile de tipul cernoziomului levigat de la cooperativa agricolă Cucureni, și medie pe solurile cenușii de pădure de la cooperativa agricolă Draxini, ambele din județul Botoșani. Cele mai mici producții au fost înregistrate pe solurile salifere unde, pe lângă măsurile antierozionale în com-

trate și la cultura florii-soarelui. La ultima cooperativă agricolă amintită, pe suprafața unde s-a arat pe curba de nivel, s-au administrat culturi în fișii și s-au realizat, în funcție de stadiul de erodare, între 1 350—1 700 kg de floarea-soarelui la ha, față de mator (arat din deal în vale, fără nici o lucrare de combatere a eroziunii și îngrășăminte) unde s-au obținut între 650 — 840 kg/ha.

În ceea ce privește investiția specifică cerută de lucrări de combatere a eroziunii solului, ea diferă în funcție de natura lucrărilor executate. Cele mai mici investiții sînt necesare la lucrările de arături pe curba de nivel și amplasarea culturilor în fișii.

Executarea unor importante lucrări de nivelare, extinderea arăturilor pe curba de nivel și generalizarea amplasării culturilor în fișii pot determina creșterea producției la hectar, pînă la dublarea ei față de mator, dacă se aplică toate măsurile în complex, inclusiv administrarea de îngrășăminte minerale, în funcție de tipul de sol și cerințele plantelor cultivate. La recuperarea investițiilor trebuie luat în considerare, pe lângă creșterea producției agricole la hectar, și faptul că în felul acesta se împiedică colmatarea iazurilor și a albiilor minore regularizate, distrugerea drumurilor, înmlăștinirea și scoaterea din circuitul agricol a suprafețelor aflate la baza versanților. Lucrările de combatere a eroziunii au deci un mare rol economic și social.

La avantajele enumerate poate fi adăugat și cel al realizării unor veni-

Nr. crt.	Denumirea tipului de sol	Lățimea fișiiilor în metri, la panta de :			
		3—5%	5—10%	10—15%	15—25%
1	Cernoziomuri levigate	150	100—80	80—50	50—30
2	Cernoziomuri zlotose	150—100	100—70	70—40	40—30
3	Soluri salifere	150—100	100—70	70—40	40—30
4	Soluri cenușii de pădure	150—120	120—70	70—30	30—20
5	Soluri brune de pădure	150—130	130—100	100—50	50—30

plex trebuie intervenit cu fosfogips și sulfat de amoniu. La aceeași pantă, de 15 la sută, producția de grâu a fost de 2 700 kg/ha, la prima cooperativă, de 2 100 kg/ha la cea din Draxini și de 1 500 kg/ha la cooperativa agricolă din Zlătunoaia, același județ, pe un sol salifer.

Efecte asemănătoare au fost înregis-

turi imediate. În felul acesta, investițiile cerute de aplicarea complexului de lucrări amintite pot fi recuperate într-un număr redus de ani.

Ing. Teodor NITU
director
al OFFGAIF — Suceava

Noile stații ce vor pompa apa din Dunăre și Borcea vor asigura irigarea a 130 000 ha de teren agricol în Cimpia Dunării și a Bărăganului. În fotografie: lucrări de amenajare a terenului în zona amintită

Foto: AGERPRES

OCROTIȚI APELE DE IMPURIFICARE!

Se știe că statul nostru a elaborat legi pentru protecția apelor. Potrivit prevederilor acestor legi este interzisă degradarea apelor, prin deversarea resturilor și a substanțelor otrăvitoare care pot pune în pericol viața oamenilor și a animalelor. De aceea, întreprinderile industriale sînt obligate să asigure curățirea apelor pe care le folosesc, înainte de a le vărsa în riuri, statul punînd la dispoziție sume importante pentru construirea instalațiilor de purificare necesare.

Îată însă că nu toate întreprinderile respectă aceste dispoziții elementare. Așa este, de pildă, cazul fabricii de hirtie Prundul Birgăului și al Uzinei electrice Bistrița,

care nu au stații de decantare. Sau alte exemple. Datorită deficiențelor semnalate anul trecut la o secție aparținînd I. L. Bistrița, a fost vărsată, printr-un canal, în riul Bistrița, o cantitate importantă de motorină; acest fapt a dus la otrăvirea apei pe cîtiva km, distrugîndu-se o mare cantitate de pește.

Alt pericol este amenințat de depozitarea pe malurile riurilor a gunoaielor sau a diferitelor materiale — rumeguș, talaș, var, borhot, cărbune etc. Toate acestea pot fi luate de ape, la prima ploaie, și antrenate în aval pe o mare distanță.

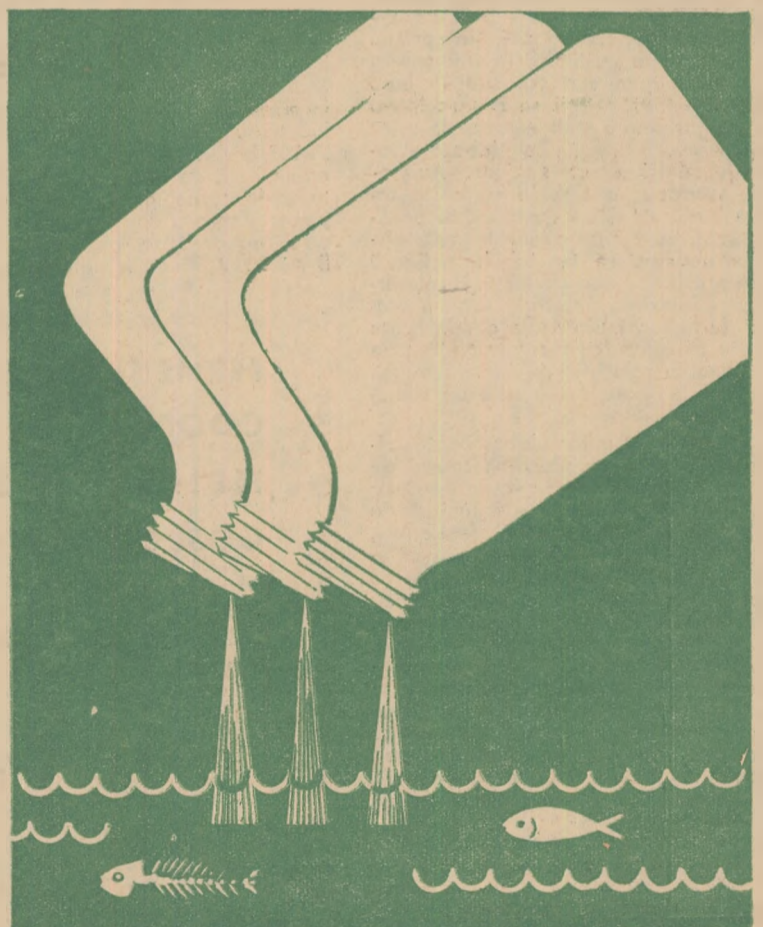
În perioada aceasta trebuie să acordăm atenția cuvenită și evitării otră-

virii apelor cu diferite substanțe toxice care se folosesc la stropitul pomilor fructiferi. Există în unele locuri prostul obicei de a se spăla în riu vasele folosite la diferite tratamente fitosanitare, otrăvindu-se astfel apele pe porțiuni însemnate. Sînt cazuri cînd se varsă direct, în cursurile de apă, insecto-fungicide în scopul otrăvirii și însușirii frauduloase a peștelui.

Toate aceste practici dăunătoare trebuie combătute cu tărie. Fiecare cetățean poate să-și aducă contribuția la protecția apelor. În cazul cînd observăm pești morți sau amețiti, duși de curent, gunoaie sau alte materiale care pot impurifica sursele de apă, este recomandabil să anunțăm de îndată organele de miliție sau pe cele ale fișielor de vînătoare și pescuit sportiv.

Alexandru POP

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI SILVICULTURII INSPECȚIA DE STAT A APELOR

**NU ARUNCAȚI resturi de substanțe fitofarmaceutice și
NU SPĂLAȚI aparatura pentru stropit, în cursurile de apă!**

POTENȚE ȘI CARENȚE ÎN SILVICULTURA ARĂDEANĂ

Oricât ar părea de curios la prima vedere, județul Arad, binecunoscut prin potențialul său agricol, reține atenția și printr-un sector silvic bine dezvoltat. Alături de vestitele podgorii de pe dealurile Șiriel, Minișului sau Covășințului, de holdele roditoare din extremitatea vestică a județului, de potențialul industrial al orașului de pe Mureș, 12 ocoale silvice vin să întregesc într-un mod aparte economia județului. Cele 212.994 ha de păduri, care reprezintă circa 26,3 la sută din suprafața județului, fac ca fiecare locuitor să-și aibă... un codru al său, care se „întinde” pe aproape o jumătate de hectar de pădure.

O scurtă incursiune în „desișul” cifrelor, călăuziți de **Cornel Pirvulescu**, contabilul-șef al inspectoratului silvic, ne atestă potențialul economic al silviculturii județului. Producția pe primele nouă luni s-a cifrat la 34.765.000 lei reprezentând, față de plan, o depășire de 114 la sută. Planul de beneficii realizat de inspectoratul silvic în proporție de 122 la sută, demonstrează hărnicia unor buni gospodari, care chivernisesc cu pricepere fondul silvic al județului. Producția de miere de albine obținută în perioada la care ne referim a depășit cifrele înscrise în plan cu 44 la sută, cea de fructe de pădure cu 63 la sută; recolta de vinat viu (iepur, fazani) a înregistrat un „urcuș” îndrăzneț, de 412 la sută. Rezultate meritorii au dobândit mai ales ocoalele silvice de la Lipova (la produsele apicole) Sebăș, Hălmagiu și Săvirșin la împăduriri, iar Pecica la valorificarea resurselor nemononizate (materiale lemnoase destinate construcțiilor rurale, araci pentru vie etc.), ultima unitate încasând 219.000 lei din vânzarea produselor amintite. Trebuie remarcată, de asemenea, activitatea desfășurată la Ocolul silvic Chișineu-Criș în direcția dezvoltării vinatului și îndeosebi a fazaneriei. Ing. Ioan Clipici, șeful ocolului Chișineu-Criș, Zaharia Dămăcuș, tehnician, Ion Mureșan, brigadier la Socodor, „stăpînul” cervideelor, iată câteva nume din constelația frunțașilor acestei unități.

pădure, aflată în Arad, prima unitate de acest gen din țară, se prezintă vizitatorului cu rezultate economice foarte bune, obținând anual venituri însemnate. În 1967 beneficiul a ajuns la 12 milioane lei. Capacitatea de sortare zilnică este de 12 tone. Activitatea acestei „fabrici” arădene joacă un rol important în valorificarea bogățiilor pădurilor. În 1956 se recoltau, în țară, în mod sporadic, câteva tone de ciuperci. Șase ani mai târziu începe prelucrarea ciupercilor comestibile pe cale industrială, în 1967 producția atingând 10.000 de tone. La ora actuală, la exportul de ciuperci țara noastră se situează pe locul al III-lea în lume.

La unitatea din Arad lucrează 100 de angajați permanenți, din care majoritatea, femei. Rezultatele bune obținute în producție sînt rodul muncii întregului colectiv, din care se detașează prin conștiinciozitate Ghizela Mihoc, care lucrează la ambalare, Emilia Dreciu, muncitoare la sortare, Doina Neciu, șefa de tură, Maria Simon, șefa depozitului și altele. Tovarășul Ion Petrean, tehnician principal, ne relatează că unitatea realizează beneficii importante,

fără să fie nevoie de investiții prea mari. Într-adevăr, după o sumară inventariere, am constatat că în afară de un uscător, un selector, un ventilator (care încă nu funcționa la data vizitei noastre) nu există alte utilaje. Sortimentul ciupercilor — operație de bază în procesul de producție — se execută manual. Aici se cuvine o remarcă. Din discuțiile cu muncitorii și specialiștii unității care prelucrează ciupercile comestibile, din cele văzute la fața locului, se desprinde concluzia că există posibilități pentru îmbunătățirea procesului de producție, pentru ridicarea productivității muncii. Există, ce-i drept, o încercare timidă de mecanizare a sortatului, o bandă rulantă care deocamdată nu funcționează (prin acest procedeu s-ar mări productivitatea muncii la 20 kg în timp de opt ore, față de 12 kg cât se realizează manual). Uscătorul este demodat. Tovarășul Petrean sugera adaptarea sau construirea unui nou sistem de uscător cu bandă, ceea ce ar elimina fragmentarea ciupercilor provocată prin deasa manipulare a sîtelor în care acestea sînt introduse la uscat.

Cu siguranță că un plus de atenție față de introducerea tehnicii noi la unitatea din Arad, ar contribui la obținerea unor rezultate economice și mai bune.

Întrebări la care

nu s-a răspuns (încă)

Pînă la realizarea acestui deziderat rămîn însă nesoluționate o serie de probleme legate de protecția muncii. Dintr-o discuție avută cu tovarășul Mihai Matea, președintele comitetului sindicatului din inspectoratul silvic, am aflat că pe lângă unele accidente de muncă înregistrate (Zoe Dehelcanu în timpul gresării unei mașini s-a rănit grav la mîna stîngă) există condiții de lucru necorespunzătoare; este vorba în primul rînd, de lipsa ventilației. În sala de ambalare, din cauza manipulării unei substanțe toxice necesare sterilizării ciupercilor, personalului de aici îi este interzis să consume produse lactate sau grăsimi care ar reține gazul degajat de această substanță. De mai bine de doi ani, la recomandarea Sănepidului, s-a cerut insistent adoptarea unor măsuri suplimentare de protecția muncii (îndemnizații de toxicitate), fostului Minister al Economiei Forestiere, însă fără nici un rezultat practic. Este necesar ca Departamentul silviculturii din Ministerul Agriculturii și Silviculturii să ia în considerare aceste cerințe, să asigure punerea în practică a tuturor măsurilor de protecția muncii.

Nicolae MARIȘ

Preludiul unei prestigioase industrii

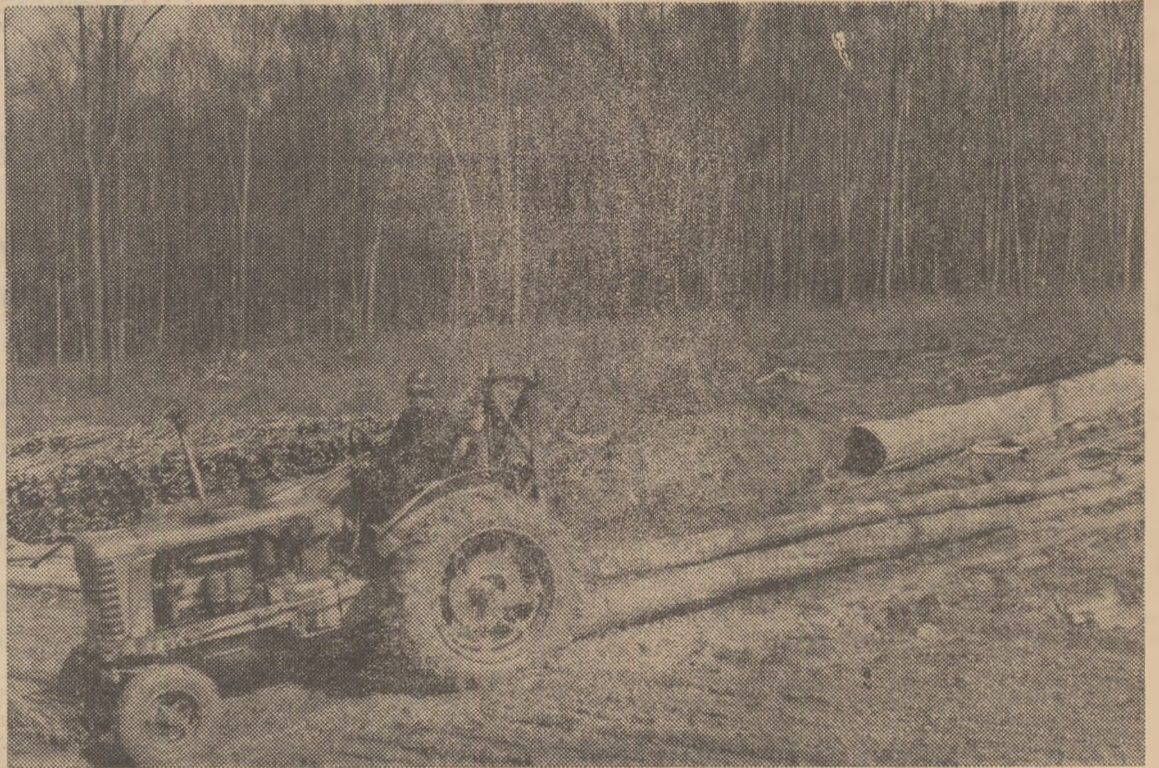
Popasurile făcute în cursul vizitei noastre ne-au dezvăluit aspecte și mai inedite ale silviculturii arădene. Săvirșin, Conop, Bătuța și Căpruța, sînt localități binecunoscute pentru flora lor spontană de ciuperci, din care unele comestibile. Cantitatea de ciuperci culese la ocolul silvic din Săvirșin, bunăoară, în acest an, a atins 104 tone (pe lângă fructele de pădure: 107 tone de mure, 19 tone de porumbe, 10 tone de coarne și 5 tone de măcieșe).

Ciupercile, după ce au fost tăiate în felii și uscate, la centrele de achiziții, înainte de a fi destinate preparării delicioasei omlete, a șnițelului de hribi, a gogoșarilor sau a sarmalelor umplute, sînt expediate la Arad, sau Oșorhei-Oradea pentru sortare și finisare.

Secția pentru exportul produselor de

La Șugățul Mic — grupul de exploatare Sighet, utilizarea mijloacelor mecanice asigură un randament superior.

Foto: AGERPRES

CALENDARUL SILVICULTORULUI PE DECEMBRIE

În pepiniere se continuă campania de recoltare și prelucrare a conurilor de rășinoase — molid, pin, larice — și a semințelor de foioase — anin, salcîm, glădiță, frasin, mojdrean. Se pun la stratificat semințele cu perioadă lungă de germinare — arțar tătăreș, cireș, frasin, nuc comun și nuc negru, sînger etc., și se controlează starea semințelor stratificate anterior. De asemenea, se demontează părți din instalațiile de irigare prin aspersiune, amplasate în pepiniere, în vederea reviziei, reparării și conservării lor. Totodată, se continuă lucrările de pregătire a terenurilor destinate împăduririlor pentru 1970.

În ceea ce privește protecția și paza pădurilor, se continuă depistarea dăunătorilor Tortrix viridana și a geometrideilor în vederea stabilirii prognozei atacurilor probabile. Se execută împrejurimii pentru asigurarea „minimumului sanitar”, se verifică, repară și se conservă utilajele de protecție a pădurilor. În același timp, se intensifică lucrările de control în cantoane și cele privind circulația materialelor lemnoase.

În domeniul fondului forestier se continuă lucrările de punere în valoare a masei lemnoase destinate exploatării în anul 1971, se definitivează amplasarea masei lemnoase pentru producția anului 1972 și se elaborează graficele de reprimitare a parchetelor de exploatare din 1969. De ase-

menea, se întocmește balanța resurselor de masă lemnoasă provenită din locuri greu accesibile și din tăieri de igienă, destinate aprovizionării locale a populației, și se organizează exploatarea masei lemnoase prin tăieri de curățire (parchete pentru 1970).

În luna decembrie, se recoltează și se valorifică pe piața internă și la export pomi de iarnă, conuri de molid ornamentale și semințe. Totodată, se pregătește campania de recoltare a răchitei și se organizează atelierile de împletituri. Tot în această perioadă se pregătește conservarea produselor din fructe de pădure (pulpe, suc, marc) rămase în stoc, se intensifică livrarea la export a produselor accesorii și se supraveghează familiile de albine, luîndu-se măsuri adecvate pentru asigurarea viabilității acestora.

Cîteva cuvinte despre economia vinatului și salmonicultura. În decembrie se intensifică acțiunea de combatere a răpitoarelor și a braconajului, se continuă recoltarea vinatului, cu deosebire a celui viu (iepur, fazani) destinat exportului. Se depozitează, în punctele de hrănire a vinatului, furajele și semințele necesare. Cu multă grijă trebuie executată furajarea fazanilor la hrănitori (potrivit instrucțiunilor Departamentului silviculturii). De asemenea, se continuă valorificarea păstrăvului de consum, acordîndu-se o atenție sporită incubării icrelor de păstrăv indigen.

În ceea ce privește investițiile, se termină și se recepționează obiectivele din planul curent, asigurîndu-se documentația tehnică pentru obiectivele din planul de investiții pe 1970.

Nu trebuie scăpată din vedere nici urmărirea activității economico-financiare. Acum, în decembrie, se finalizează acțiunea de repartizare a indicatorilor de plan pe 1970 și pe trimestre.

AFLĂM DE LA A.G.V.P.S.

CE PUTEM VINA ȘI PESCUI ÎN ACEASTĂ LUNĂ

noiembrie a încetat vîntoarea la cerbi carpatini, cerbi lopătari și capre negre.

Tot în decembrie se pot pescui cu bune rezultate, la copcă, știuca și bibanul. Trebuie mare atenție, deoarece de multe ori în decembrie ghița nu este destul de rezistentă, existînd pericolul de înec.

În apele de munte, încă neînghețate, se poate pescui lipanul și — cu autorizație specială — loștrița.

În luna decembrie este permisă vîntoarea la mistreți iepuri, (cu excepția unor județe) fazani, numai cocosi) sitari, porumbei, turturele, cocoșari, cocori, giște, rațe mari și alt vinat de baltă. Vîntoarea la iepurci este deschisă numai pînă la 15 decembrie. Se pot, de asemenea, vîna toate răpitoarele cu pîr sau cu pene, în afara celor ocrotite de lege. Cu autorizație specială se pot vîna și urși.

Odată cu sfîrșitul lunii

ÎN MIEZUL PROFESIUNII ALESE

Nu știm dacă e nevoie să se repete cît de importante sînt sarcinile specialistului în agricultură, azi, cînd în fiecare unitate socialistă se cer a fi rezolvate probleme noi, potrivit tehnologiilor moderne. E limpede însă că pretutindeni unde inginerii agronomi și zootehniști și medicii veterinari își îndeplinesc îndatoririle nu numai cu probitatea omului corect, dar și cu însuflețirea și deseori cu pasiunea celui care ține într-adevăr să „sfîntească” locul lui de muncă, rezultatele se văd repede, ele contribuie hotărîtor la transformările innoitoare din satele țării noastre. A privi profesiunea nu ca pe o obligație, ci ca pe un izvor zilnic de bucurii, iată secretul cu ajutorul căruia numeroși specialiști cu care am stat de vorbă zilele trecute reușesc să-și apropie oamenii cu care lucrează, să aplice metode ce pretind nu arareori dificultăți ce trebuie învinse, să obțină producții demne de relevat, să-și facă o viață plină de satisfacții. Dar, să relatăm faptele.

— Cînd am venit aici cu opt ani în urmă, ne spunea inginerul Ion IACOB, de la cooperativa agricolă din Topoloveni, județul Argeș, nu ne puteam, lăudă prea mult nici cu producțiile vegetale, nici cu creșterea animalelor. La grâu se scoteau 900 de kilograme la hectar; în grajduri se aflau vre-o 100 de taurine. Altfel stau lucrurile azi. În 1969 am obținut cîte 2400 kg de grâu și peste 2500 kg de porumb-boabe, peste 40000 kg de varză, mai mult de 4300 kg de struguri, la hectar, peste 29 kg de fructe de la fiecare pom, iar numărul taurinelor trece de 500, din care 200 de vaci cu producție bună.

Inginerul nu vorbește prea mult despre activitatea lui. Aflăm însă unele amănunte semnificative de la Gheorghe TOADER, președintele cooperativei.

Ion Iacob a lucrat doi ani la fosta secție agricolă raională din Topoloveni, apoi trei ani la școala agricolă din Priboeni, o altă perioadă la „Prodexport”. Și, iată că venind în cooperativa agricolă el s-a atașat cu trup și suflet locului. Dealurile înconjurătoare pe care azi pot fi admirate 119 ha cu vie și 256 cu livadă erau goale și aproape sterpe. „A muncit cot la cot cu noi”, zice brigadierul Gheorghe C. POPESCU. Nu știu cîte vițe și cîți pomi n-a plantat el însuși. Nu știu cîți dintre noi — și eu, și brigadierul Iulian Dinuță și cooperatorii cu pricepere cum sînt Alexandru Aldea, Gheorghe Iorgulescu, Elena Palas, nu-i datorăm tot ce știm în agricultură. Uneori a zăbovit zile și seri întregi la cursuri, altele pe dealuri, în plantații.

Am notat numeroase alte inițiativă ale inginerului — aplicarea erbicidelor, protejarea pomilor tineri, înființarea loturilor demonstrative în legumicultură, vie și livadă; am luat aminte la bucuria cu care interlocutorul nostru vorbea despre fiecare din ele.

— Aici, la cooperativă, m-am legat de oameni într-atît, încît chiar dacă aș mai fi solicitat să lucrez în altă parte, n-aș mai putea. Căci principalul avantaj al muncii mele e că pot simți în mod concret rezultatele acesteia, mă pot bucura permanent de ele; simt că sînt ale mele.

Stăm de vorbă cu medicul veterinar Ion STAMATE, de la ferma nr. 1 Cuperu a I.A.S. Găești, județul Dimbovița.

— Înainte de a-mi începe activitatea în producție, ne spune dînsul, mă gîndeam să lucrez într-un laborator ori la o stațiune de cercetări. Azi, mi-am schimbat optica. Munca într-o unitate mare, productivă — aici în cadrul fermei sînt peste 1000 de taurine, din care 525 vaci cu lapte, — îmi permite să rezolv numeroase proiecte profesionale, să-mi îmbogățesc continuu cunoștințele de specialitate. Fiecare zi îmi aduce satisfacții pline de prospețime. Cine dintre medicii veterinari n-a executat o operație cezariană, cum mi s-a întimplat și mie? După o asemenea muncă îți dai seama nemijlocit cît de util ești producției, cît de mult depinde de priceperea și eforturile tale, soarta animalelor. Un vițel salvat este un bun cîștigat. O metodă nouă introdusă — să zicem furajarea cu lactovit sau ecornarea vițelilor — înseamnă o altă izbîndă a muncii tale.

Am aflat, între altele, că printre îngrijitorii destoinici și, firește, apreciați, este și Marin Nuță de la maternitatea de vițe. Flăcăul acesta, „crescut” extrem de repede, își datorește specializarea în întregime medicului Ion Stamate.

Ne aflăm la Stațiunea experimentală Ștefănești, într-un birou elegant. Inginerul șef, Gheorghe SEFCEC, abia se înapoiasc de pe dealuri. Îi cerem părerea asupra rolului specialistului în producția agricolă și a posibilităților pe care acesta le are de a aplica cuceririle științei.

— Din 1946 — ne spune dînsul — de cînd am terminat facultatea, pot spune că am lucrat nemijlocit în producție,

fie în I.A.S., fie în unități de cercetare. Experiența mi-a demonstrat că este necesar ca specialistului, pentru a-și valorifica pe deplin potențialul științific și tehnic — să i se acorde cît mai largi atribuții, autonomie în luarea hotărîrilor, el asumîndu-și bineînțeles responsabilitatea lucrărilor. Îmi amintesc că, pe cînd lucram la I.A.S. Tepeș Vodă, în Dobrogea, de pildă, într-o vară, însuși directorul trustului, încercase să-mi impună o măsură agrotehnică cu totul necorespunzătoare. Era vorba de recoltarea unei însemnate su-prafețe de ovăz, care pentru a putea fi comunicată ca încheiată, ar fi trebuit

REPORTAJ- ANCHETA

să fie cosită, deși în felul acesta era limpede că se produceau pierderi mari. Firește că am refuzat, preferînd să infirzii cu cîteva zile recoltatul, chiar dacă nu apăream „pozitiv” pe operativă, dar să execut lucrarea cu mijloace mecanice.

Părerea mea este că azi, în cooperativele agricole îndeosebi, specialiștii sînt deseori îngrădiți în ce privește unele inițiativă bune, fie de către președinte, fie de către anumite măsuri dictate de la nivel județean. Această tutelare mărunță nu este de natură să le confere posibilitatea de a se manifesta plenar, creator, în profesiunea respectivă. Aș fi de părere ca inginerul din cooperativă să aibă neapărat obligația de a răspunde la același nivel cu președintele în probleme organizatorice. Pentru că aplicarea cuceririlor științei, fără o organizare adecvată, practic este sortită eșecului.

— În legătură cu această idee, a introducerii noului în practică, în ce fel vedeți contribuția specialiștilor din unitățile de producție?

— În primul rînd precizez că nouă, celor din stațiunile experimentale, ne revine rolul de a verifica cu temei, în cadrul sectorului de producție, a așa-zisei „stații pilot”, toate rezultatele pe care cercetarea vrea să le pună la dispoziția practicienilor. Aceasta nu înseamnă că specialistul din producție trebuie să preia automat datele ce li se oferă. Părerea mea este că ei au datoria să organizeze neapărat loturi demonstrative, cu ajutorul cărora să poată

convinge pe cooperatori de avantajele noilor soluții, verificînd totodată în condițiile specifice din unitatea lor eficiența acestor soluții.

Ion COCIOABĂ semnează numai de cîteva luni cu titlul de inginer mecanic, mai precis de cînd s-a prezentat, după absolvirea facultății la Iași, la I.M.A. Mihăilești, județul Buzău. Îl găsim chiar în atelierul mecanic, unde i s-a încredințat sarcina de a răspunde de sectorul de reparații. Ne interesăm de modul cum s-a integrat în activitatea de producție a unității.

— Înainte de toate țin să-mi manifest mulțumirea că la repartizare s-a ținut seamă de faptul că sînt din părțile acesteia. Socot că pe viitor acest fapt ar trebui să constituie un criteriu de repartizare a noilor absolvenți, astfel încît aceștia să fie legați mai mult de locurile natale.

Cît privește activitatea mea de aici, trebuie să mărturisesc că întregul colectiv mă înconjoară cu grijă, creîndu-mi-se toate condițiile spre a mă putea dezvolta din punct de vedere profesional. Ce e drept, în facultate am obținut solide cunoștințe teoretice; mai am însă multe de învățat din punctul de vedere al practicii. Dacă tractoarele îmi sînt perfect familiare, intrucît am făcut practică în uzina de reparații din Iași, în schimb, mașinile agricole încă mai au unele... ascunzîșuri pentru mine.

Constat că îmi place în mod deosebit munca în teren, la secții, unde se ivesc zilnic felurite probleme ce trebuie rezolvate operativ. La centrul întreprinderii avem un cabinet tehnic, în cadrul căruia am posibilitatea să-mi completez, la nevoie, cunoștințele de specialitate.

Dar, cum colaborează președinții cooperativei agricole cu specialiștii?

La această întrebare ne-a dat răspunsuri interesante tov. Nicolae STOIAN, președintele cooperativei agricole din Urechești, județul Vrancea, care se află în această funcție de 17 ani.

— În cooperativa noastră lucrează doi ingineri: tov. Alexei Melnic, care împlinește anul acesta 13 ani de activitate în C.A.P., și Constantin Istrate, mai de curînd venit la noi.

Vreau să subliniez mai întîi că amîndoi își desfășoară activitatea exclusiv în cîmp. Aici, birourile sînt mai întotdeauna goale. Colaborez bine cu cei doi ingineri, împărțindu-ne sarcinile în fiecare seară. Specialiștii noștri sînt preocupați în egală măsură de aplicarea tehnicii noi, ca și de problemele organizatorice ale unității. De altfel, inginerul Melnic ne-a ajutat și ne ajută foarte mult în folosirea unor metode adecvate de retribuire a muncii.

Amîndoi inginerii sînt extrem de receptivi la sugestiile utile și prietenoși cu oamenii — poate constituie și acesta un „secret” al prizei pe care o au în masa de cooperatori, — la orice fel de treburi, în orice campanie.

Cele de mai sus sînt numai cîteva păreri consemnate cu prilejul vizitelor noastre din ultimele zile în diferite unități agricole. Toate converg către aceeași concluzie: locul specialistului se află în miezul fierbinte al producției.

Ne-am bucura dacă, pe viitor, am primi cît mai multe opinii din partea cititorilor noștri, în care să fie relevate tocmai aspectele cele mai interesante legate de sarcinile și rolul pe care trebuie să-l îndeplinească inginerii agronomi și zootehniști, medicii veterinari și ceilalți specialiști din agricultură.

P. VOICULESCU
și Al. RAICU

Ing. Ion Iacob, de la cooperativa agricolă din Topoloveni, județul Argeș, efectuînd diferite determinări în cadrul laboratorului agricol

Foto: C. DUMITRU

Tribuna lectorului

Învățămîntul agrozootehnic la ceasul maturității

E cert că o agricultură modernă nu poate fi concepută fără o continuă îmbogățire și îmbogățire a cunoștințelor celor care lucrează în acest sector. Iar dacă avem în vedere sarcinile importante pe care Congresul al X-lea al partidului le-a pus în fața agriculturii noastre, nevoia ridicării permanente a calificării profesionale a lucrătorilor de pe ogoare apare și mai evidentă. Într-un asemenea context, nouă specialiștilor ne revine îndatorirea de a ne ocupa cu și mai multă stăruință de buna desfășurare a învățămîntului agrozootehnic, ca și a tuturor celorlalte acțiuni menite să asigure asimilarea largă în practica de zi cu zi a noului, însușirea de către întreaga masă a țărănimii a cuceririlor de cea mai recentă dată ale științei.

După părerea mea, noua formă de învățămînt agrozootehnic preconizată, aceea a cursurilor cu durata de un an, ne va permite să muncim mai bine în această direcție. Prin constituirea unor cercuri care să asigure o specializare mai strictă celor ce nuncesc în anumite sectoare ale producției agricole, cercuri care își vor desfășura activitatea de-a lungul întregului an (în iarnă prin instruirii săptămînale teoretice și practice, iar în perioada lucrărilor agricole prin acțiuni adaptate problemelor specifice diferitelor campanii), vom reuși să pregătim mai temeinic cadrele necesare, mai cu seamă pentru sectoarele profilatoare ale unităților.

În ce ne privește, de pildă, ne-am gîndit că, în raport de condițiile cooperative și de perspectivele sale de dezvoltare, este bine să punem un accent cît mai mare pe culturile tehnice și alimentare. Este vorba, în principal, de sfecla de zahăr și cartofii. Tehnologiile culturilor respective vor face, deci, în noul an de învățămînt agrozootehnic, care se deschide zilele acestea, obiectul majorității lecțiilor în domeniul culturilor vegetale.

De altfel, țin să subliniez că tot în vederea folosirii unor tehnologii adecvate și a specializării cooperativei în cultivarea acestor plante, la ambele culturi am organizat anul acesta, și vom organiza și în anul viitor, loturi demonstrative și cîmpuri experimentale, sub îndrumarea directă a Institutului de cercetări pentru cultura cartofului și sfecelei de zahăr din Brașov. Acestea vizează îndeosebi stabilirea, în condițiile unității noastre, a dozelor optime de îngrășăminte, a celei mai potrivite densități etc. Iar faptul că în 1969, un agricol nu dintre cele mai bune, am reușit să obținem, în medie pe 250 de hectare, o producție de peste 28000 kg de sfeclă la hectar, în condiții de neîngrășare, dovedește că ne aflăm pe un drum bun în ceea ce privește stabilirea și aplicarea celor mai potrivite reguli agrotehnice.

Rezultatele concrete obținute în cultura mare, pe fiecare parcelă în parte, cele din loturile demonstrative și cîmpurile experimentale vor constitui pentru mine, ca lector, un bogat material faptic în desfășurarea cursurilor.

Bineînțeles că pe lîngă problemele agrotehnice, specifice culturilor amintite, tematica cercului din domeniul culturilor vegetale va cuprinde și o seamă de aspecte privind organizarea producției, valorificarea produselor etc. În ceea ce privește sectorul zootehnic, pentru lucrătorii de aici va funcționa un cerc a cărui tematică va fi axată îndeosebi pe tehnologia îngrășării taurinelor și creșterea și îngrijirea animalelor tinere.

În încheierea acestor rânduri, aș vrea să precizez că zilele acestea consiliul de conducere al cooperativei s-a preocupat intens de asigurarea unor bune condiții de desfășurare a lecțiilor, iar noi, specialiștii unității, am luat măsurile necesare pentru a utiliza așa cum se cuvine materialul didactic și aparatura existentă la laboratorul agricol, în vederea ușurării înțelegerii de către cursanți a problemelor pe care le vom trata.

Ing. St. IORDĂCHESCU
de la cooperativa agricolă
din comuna Girov,
județul Neamț

Umblu prin diferitele sectoare ale întreprinderii agricole de stat Cindești, județul Buzău. La ferma de industrializare, condusă de inginerul Victor Bălăceanu; la prisaca ce numără peste 2.500 de stupi; la magazii; pe terenurile unde se lucrează la desfundări în vederea plantării în 1970 a încă 200 de hectare cu viță de vie.

Inginerul Ilie Vilcu, directorul întreprinderii, și Petre Gabriel, din serviciul financiar al unității și membru în comitetul sindicatului îmi relatează rezultatele obținute și greutățile întâmpinate în acest an.

În esență, discuția trece în revistă prevederile contractului colectiv încheiat la începutul anului și modul cum ele au fost realizate. Filmul acțiunilor inițiate, atât în scopul îndeplinirii planului de producție în diferite sectoare, cât și pentru realizarea obiectivelor ce au vizat condițiile de muncă și de trai ale lucrătorilor permanenți și sezonieri, scoate în evidență o strinsă concurență între comitetul sindicatului și consiliul de administrație al întreprinderii.

— Noi, spune directorul unității, pornim întotdeauna într-un nou an de muncă de la cunoașterea reciprocă a competențelor ce revin organelor sindicale pe de o parte și nouă, conducerii întreprinderii, pe de altă parte. În acest fel, asigurăm nu numai folosirea tuturor posibilităților existente în unitate pentru perfecționarea activității profesionale și înlăturarea neajunsurilor sau a greutăților, ci și pentru evitarea unor solicitări neconforme ariei atribuțiilor fiecăruia.

Conlucrarea grupelor sindicale cu fermierii, cu tehnicienii etc. se manifestă ca un proces activ, de influențare reciprocă, asigurând astfel cunoașterea temeinică a cerințelor profesionale, coordonarea eforturilor pentru rezolvarea unor probleme importante ale întreprinderii. De aceea, o dată cu încheierea contractului colectiv și stabilirea obiectivelor, sint delimitate precis și sarcinile și atribuțiile organelor sindicale și ale

ANUL E PE SFÎRȘITE

S-AU REALIZAT PREVEDERILE CONTRACTULUI COLECTIV ?

celor administrative. Legătura între ele se realizează, de regulă, de către organizatorii grupelor sindicale, care fac cunoscute fermierilor, tehnicienilor, conducerii, unele nevoi izvorite din procesul de producție, invitându-i la ședințele de lucru și consultându-i asupra celor mai eficiente soluții.

În cadrul unei adunări generale a salariaților ce s-a ținut de curind, între alte probleme a fost analizat și modul cum au fost traduse în viață prevederile contractului colectiv pentru acest an.

Notez că planul la producțiile de orz și porumb a fost anul acesta îndeplinit și depășit. De asemenea, de la livezile intrate pe rod s-au obținut 1720 tone de fructe, față de 1690 tone cite erau prevăzute. O producție bună (peste 57 de tone) s-a obținut și din plantația de căpsuni situată pe teritoriul fermei Cindești. În ce privește producția de struguri (unitatea dispune și de 670 hectare cu vii pe rod) rezultatele nu au fost pe măsura prevederilor, din cauza pagubelor produse de grindină. Totuși, la unele ferme, ca cea condusă de ing. Dumitru Năstase, unde au fost luate măsuri mai operative și mai energice pentru combaterea calamităților, s-au realizat producții cu peste 500 kg la ha mai mari decât sarcinile de plan. Și în sectorul apicol planul de 38 tone de miere a fost depășit.

Ca urmare, planul anual de beneficii, de 3.267.000 lei, cu toate condițiile grele de

climă va fi îndeplinit, așa cum s-a estimat în cadrul adunării generale amintite.

Se puteau totuși obține rezultate mai bune? Colaborarea dintre organele sindicale și consiliul de administrație s-a ridicat la nivelul sarcinilor prevăzute în contractul colectiv ?

— Fără îndoială, răspunde la prima întrebare directorul întreprinderii. Dovada o constituie activitatea unor fermieri conștiincioși — ce pot constitui exemple bune, — cum sint Dumitru Năstase, Ion Păduroiu și Mircea Beleiu, care au organizat exemplar procesul de producție, n-au cunoscut oboseala, aflându-se în permanență în mijlocul muncitorilor. În cadrul fermelor respective — și cu aceasta răspund celei de-a doua întrebări — și participarea organelor sindicale s-a făcut mai mult simțită: în întrecerea socialistă, în popularizarea frunțășilor, în măsurile de protecția muncii necesare. Dar, noi avem și fermieri, cum sint cei de la Zorești și Dealul Zorilor, respectiv inginerii Aurel Săraru și Constantin Matei, de la care așteptăm mult mai mult, atât în ce privește organizarea, cât și controlul și îndrumarea lucrărilor zilnice.

Unele deficiențe au fost semnalate cu prilejul analizei îndeplinirii contractului colectiv și în ceea ce privește valorificarea produselor. Iată un caz dintre altele: în acest an, la cultura caisului, ce ocupă 70 ha la ferma nr. 3 Cindești, s-au obținut 540 tone de

fructe, față de 370 tone prevăzute. În ce privește veniturile, s-au realizat în plus doar 110.000 lei, din cauză că fructele au fost desfăcute la prețuri cu mult mai coborîte față de cele scontate. În general, în trimestrul al II-lea s-a constatat o defectuoasă planificare a livrărilor tuturor produselor, fapt ce a influențat negativ planul de venituri.

Analiza a mai scos la iveală că unii șefi de fermă nu respectă graficul de reparații întocmit, mărind astfel gradul de uzură a mașinilor, că la unele ferme se mai folosesc mijloace de transport închiriate, deși s-ar putea gospodări mai bine cele din dotare.

Dar prevederile contractului colectiv cu privire la continua îmbunătățire a condițiilor de muncă și de trai ?

Merită subliniat că, în acest an a fost terminată alimentarea cu apă a sectorului viticol, lucrare începută în 1967.

Paralel cu plantarea a încă 77 ha cu viță de vie, s-au executat șpalieri pe 60 ha, ușurându-se astfel munca în vie. Altceva: la livada de meri de la Cindești a fost executat un gard pe o distanță de 3 km, s-au construit încă două dormitoare pentru muncitorii sezonieri și zilieri la fermele Merei și Sărățeanca, iar în prezent se execută instalarea rețelei necesară introducerii telefoanelor la fiecare fermă.

Comitetul sindicatului se preocupă încă de pe acum de prevederile viitorului contract colectiv. Dintre noile obiective pe 1970 fac parte: electrificarea hălei de fasonat port-altoi, asigurarea unor bazine necesare spălării tescovinei, construirea unui cuptor pentru uscat fructe la ferma Plopeasa, reamenajarea sistemului de irigații la ferma Potocani etc.

Firește că pentru realizarea tuturor acestor obiective este necesar să fie luate măsuri concrete, să se stabilească termene și răspuneri precise membrilor comitetului sindicatului și ai consiliului de administrație.

Ion DRINCU

Breviar juridic

Drepturi ale angajaților înscriși la învățământul seral și fără frecvență

Ne propunem să ne ocupăm de data aceasta de drepturile pe care le au angajații înscriși în învățământul seral și fără frecvență, de cultură generală și superior. De la început trebuie știut că învățământul nostru seral de cultură generală se organizează pentru toți cetățenii care sint angajați, indiferent de modul încheierii contractului de muncă. El funcționează cu clasele IX—XII, fie în incinta școlilor aparținând de Ministerul Învățământului, fie în cadrul întreprinderilor, în spații puse la dispoziție de către acestea.

La cursuri sint admisi absolvenții ai școlii de 7 (8) ani sau ai unei școli echivalente, care doresc să-și completeze studiile medii (liceale) fără a părăsi locul de muncă.

Să ne oprim, succint, la cîteva din înlesnirile de care se bucură elevii care studiază în învățământul seral. În primul rînd, angajații respectivi vor fi programați în schimburi de producție care să le permită frecvența regulată a cursurilor, îndeobște în schimbul I, sau unde este cazul în al III-lea. Se înțelege, că pe timpul vacanțelor școlare acești angajați vor putea fi programați și în alte schimburi.

Elevii de la învățământul seral nu vor presta ore de muncă suplimentară în zilele de școală. De asemenea, ei vor beneficia de un concediu fără plată de 30 de zile calendaristice (deci inclusiv duminicile și sărbătorile legale). Acest concediu se acordă o singură dată, la cerere, pentru pregătirea și prezentarea la examenul de bacalaureat. Legea prevede că acei candidați care se prezintă în același an calendaristic la examenul de bacalaureat și la concursul de admitere în învățământul superior beneficiază de un singur concediu de studii fără plată, eșalonat sau integral, de 30 de zile calendaristice. Același drept de concediu de studii fără plată, de 30 zile calendaristice anual, îl au și elevii înscriși în învățământul de cultură generală fără frecvență; pentru fiecare clasă se acordă, la cerere, un singur concediu, eșalonat sau integral.

De remarcat că concediul de studii fără plată se acordă în afară de concediul de odihnă plătit, la care are dreptul angajatul în raport de vechimea sa în muncă și de locul de muncă. Am vrea să amintim că, potrivit art. 1 al. 2 din Legea nr. 26/1967, pentru tinerii în vîrstă de pînă la 18 ani durata concediului de odihnă este mai mare, și anume între 18—24 de zile lucrătoare, diferențiată în raport cu vîrstă (pînă la 16 ani — 24 zile lucrătoare, de la 16 la 17 ani — 21 zile lucrătoare și de la 17 la 18 ani — 18 zile lucrătoare).

În legătură cu învățământul de cultură generală fără frecvență, trebuie relevat, de asemenea, că Ministerul Învățământului organizează un sistem de ajutor și control pe parcursul anului, prin lucrări de control, consultații, meditații etc. pentru ca elevii să se poată prezenta la examene în cele mai bune condiții.

În ceea ce-i privește pe studenții înscriși în învățământul superior seral, și ei se bucură de înlesniri asemănătoare și anume: vor fi programați în schimburi de producție care să le permită frecvența regulată a cursurilor, nu vor presta ore de muncă suplimentare în zilele de cursuri și vor putea fi transferați, la cerere, conf. art. 163 din Codul Muncii, în măsura posibilităților, în întreprinderile sau instituțiile aparținînd aceluiași minister, instituție centrală sau organizație obștească din localitățile în care se organizează învățământul superior seral în specialitatea lor.

Concediul de studii fără plată le va fi acordat o singură dată la concursul de admitere, și apoi anual la promovarea examenelor, precum și la examenul de licență. Durata acestuia este de 30 de zile calendaristice anual, care vor fi acordate, la cerere, eșalonat sau integral. Același drept la concediu de studii îl au și studenții admisi în învățământul superior fără frecvență, cu mențiunea că pentru aceștia se adaugă și dreptul la cazare gratuită în căminele studențești și la masa contra cost la cantină, în timpul sesiunilor de examene.

Vasile BRĂILOIU
consilier juridic șef

NOTĂ

INOVAȚII SÎNT, DAR NEÎNREGISTRATE!

O spunem cu riscul de a ni se reproșa că ne repetăm. Neglijarea activității de inovații și raționalizări înseamnă, înainte de toate, surse de inteligență rămasă nevalorificate. Și cum în întreaga lume inteligența este cotată azi „marfa” cea mai de preț, fie-ne îngădui să-i numim pe cei care prin atitudinea lor frinează acțiunea de perfecționare a tehnicii drept — hai să folosim un eufemism — negustori nepricepsuți.

Ne-a fost dat să ne întîlnim cu o astfel de atitudine, de nepăsare față de activitatea inovatorilor, la I.M.A. Nanov din județul Teleorman.

— De ce să ascundem — recunoșteau tovarășii Tudor Nuță, inginer șef și responsabil cu problemele de inovații și raționalizări în cadrul întreprinderii și mecanicul Dumitru Petcu, președintele comitetului sindicatului — anul acesta nu s-a făcut mai nimic pe linia inovațiilor.

Remarca era, firește, autocritică. Pentru că nici comitetul de direcție, nici cel al sindicatului n-au acționat deloc în vederea stimulării mișcării de inovații. Deși, așa cum o dovedesc faptele, ar fi avut toate motivele s-o facă. Căci, din cîte aflăm, strungarul Iancu Toma a realizat, prin eforturi proprii, o mașină de strunjit biele care, folosită în ultima vreme în producție, a reușit, după cum aprecia însuși inginerul-șef, „să scoată întreprinderea din mare încurcătură”. Cum a fost încurajat Iancu Toma? În nici un fel. Cererea sa, prin care solicită să i se înregistreze realizarea respectivă ca inovație, zace de luni de zile nerezolvată!

Într-o asemenea situație, nu e de mirare că alți inovatori n-au mai făcut nici cereri de înregistrare a creațiilor lor tehnice. (Este cazul mecanicilor Ion D. Ilie și Ștefan Beianu, care ou conceput și construit două dispozitive de extras rulmenți, utilizate și ele cu bune rezultate în producție). Nu e de mirare, mai ales, că activitatea de inovații în întreprindere a început să lincezească. Drept care, tragem acest semnal de alarmă.

V. POMPILIU

Electrificare rurală

Foto : B. ION

DIN PROGRAMUL DE RADIO ȘI TELEVIȚIUNE

pe săptămîna 7 — 13 decembrie

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI: Duminică: programul I: 6,00; 11,00; 17,00; 20,00; 24,00; 2,00; 4,00; programul II: 14,00; 23,00; 0,55; programul III: 19,30. **În fiecare zi de lucru:** programul I: 5,00; 6,00; 9,00; 10,00; 11,00; 17,00; 18,00; 20,00; 24,00; 2,00; 4,00; programul II: 6,05; 12,00; 14,00; 21,00; 23,00; 0,55; programul III: 18,00.

RADIOJURNAL: Duminică: programul I: 7,00; 13,00; 22,00; **În fiecare zi de lucru:** 7,00; 13,00; 16,00; 22,00; programul II: 7,00; 16,00.

EMISIUNE PENTRU SATE

Duminică: programul I: Ora satului — 7,15. **În fiecare zi de lucru:** programul I: Jurnal agrar — 5,30; La ordinea zilei în agricultură — 19,20.

TEATRU LA MICROFON.

Duminică: programul I: 21,15 — Teatru scurt. Premiera „Dialog în ajutorul procesului” de O. Danek.

Luni: programul I: 20,45 — Premiera „Zilele turburilor” de Mihail Bulgakov.

Marți: programul III: 21,30 — „Sun” de George Călinescu. Adaptare radiofonică și regia artistică de Mihail Zirra.

Miercuri: programul II: 20,15 — „Patima de sub ulmi” de Eugene O'Neill.

Vineri: programul II: 10,00 — Matineu teatral: „Ultima oră” adaptare radiofonică după piesa lui Mihail Sebastian.

TELEVIȚIUNE

Duminică: Programul I: 8.45 — Deschiderea emisiunii Matineu duminical pentru copii și tineretul școlar; 10.15 — ORA SATULUI. **Din cuprins:** ● Din 7 în 7 zile știri și reportaje din agricultură ● „Într-un sat din Olt” — pagini din monografia comunei Stoicânești ● Situația pregătirilor pentru lucrările de primăvară ● Cîntece și dansuri în interpretarea Ansamblului folcloric „Oltul” din Stoicânești; 11.15 — Concert simfonic; 12.00 — De strajă patriei; 12.35 — Emisiune în limba maghiară; 13.35 — 15.15 — FOTBAL: Dinamo Bacău-Rapid. Transmisie directă de la Bacău; 16.30 — Realitatea ilustrată; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.25 — Noutăți cinematografice; 19.45 — Revista teatrelor de revistă; 20.15 — film cu trei stele „Anna Karenina (partea I)”; 21.25 — GALA UNICEF (Paris); 22.45 — Turneul internațional de hochei pe gheață de la Moscova. Aspecte din întâlnirea Suedia-Canada; 23.15 — TELEJURNALUL DE NOAPTE **Programul II:** 20.00 — Capodopere ale muzicii universale; 20.45 — Temă cu variațiuni; 21.30 — „La răscruce de vînturi”. Reluarea episodului III: „Răpirea”; 22.15 — Filme documentare.

Luni: 18.00 — Consultații tehnice; 18.20 — Pro sau contra? Emisiune de dezbateri pentru tineret; 18.50 — Cîntece de seară; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ;

19.20 — Intermezzo muzical; 19.30 — Reportaj TV — „Vîrsta de aur”; 20.00 — Reflector; 20.15 — Roman foileton: „Bilișciul deșertăciunilor” (episodul I); 21.00 — Între metronom și cronometru. Emisiune concurs; 22.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.20 — Agendă politică; 22.30 — Scena — emisiune de actualitate și critică teatrală; 23.00 — Turneul internațional de hochei pe gheață de la Moscova. Aspecte de la meciul U.R.S.S. — Suedia.

Marți: 18.00 — Lumea copiilor; 18.30 — TEROM — o nouă tradiție ieșeană; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 — Dansuri din opere; 19.30 — Ce știm și ce nu știm despre om. Emisiune de cultură științifică; 20.00 — Reflector; 20.15 — „Doi vecini” Adaptare cinematografică de Geo Saizescu după o schiță de Tudor Arghezi; 20.50 — Melodiile săptămîinii; 21.05 — Chopiniana; 21.40 — Teleglob — Pakistan; 22.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.20 — Artiști amatori în studio; 22.55 — Antologia poezilor contemporani.

Miercuri: 18.00 — Studioul pionierilor; 18.30 — Cîntă viorile. Muzică populară; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 — Intermezzo coregrafic: Păcală; 19.30 — Anchetă sociale. Radioscopia unei întâmplări; 20.15 — Tele-cinematoca: „Bătălie pentru apa grea” Coproducție franco-orvegiană. 22.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.20 — Salonul literar al TV: 23.00 — Invitație la dans.

Joi: Programul I: 17.30 Emisiune în limba maghiară; 18.00 — Pauză; 18.05 — Film serial: „Aventură în munți: „Plecarea la ora 18.01”. 18.35 — Mult e dulce și frumosă; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 — Intermezzo muzical; 19.30 — Prin plan: Maria Zidaru; 20.00 — Reflector; 20.15 — Seară de teatru: „Gaiele” de Al. Kirîțescu; 22.15 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.30 — Muzică ușoară pe 16 mm; 22.40 — Cronica ideilor; 23.00 — Avanspremieră. **Programul II:** 20.00 — Concert simfonic; 22.00 — O oră cu Alfred Hitchcock (reluare) — „Capcana”.

Vineri: 17.00 — Consultații pentru elevi; 18.00 — Mari compozitori, tineri interpreți. Emisiune pentru școlari (Interviziune); 18.30 — Actualitatea agrară — Ogoare și recolte; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 — Reflector; 19.30 — Mai aveți o întrebare. Emisiune de cultură științifică; 20.30 — Film artistic: „Unii oameni”; 22.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.20 — Cadran. Emisiune de actualitate internațională; 22.50 — Compozitorul Gheorghe Dumitrescu.

Sîmbătă: Programul I: 17.00 — Emisiune în limba germană; 18.05 — Cheia orașului. Emisiune-concurs pentru tineret; 19.15 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.35 — Reflector. Pe urmele emisiunilor din această săptămîna; 19.45 — Tele-enciclopedia; 20.45 — Film serial: Răzbnătorii — „Taina negustorului de cherestea”; 21.35 — Dansul orelor; 22.05 — Romantica; 22.30 — TELEJURNALUL DE NOAPTE — Telesport; 22.50 — Parada vedetelor. **Programul II:** 20.00 — Seară de teatru: „Nu-ți plătesc” de Eduardo de Filippo; 21.40 — Seara melomanului; 22.05 — Film serial „Epoletii diavolului” (V) — „La vînațoare de canari”.

Specialiști, cadre tehnice, lucrători din agricultură și silvicultură!

Reînnoiți-vă abonamentele pe anul 1970 la revista

„AGRICULTURA”

Săptămînal de știință și practică agro-silvică editat de Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Uniunea Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice.

Abonamentele se pot face la toate oficiile și agențiile poștale, la factorii poștali și difuzorii procentuali.

Costul unui abonament este de 13 lei pe trimestru, 26 lei pe semestru și 52 lei pe an.

Preferati abonamentele pe termen lung!

Abonați-vă la revistele agricole!

Ministerul Agriculturii și Silviculturii editează, prin Redacția revistelor agricole, zece publicații de specialitate, care cuprind ultimele rezultate ale activității științifice și practice din țară și străinătate, în domeniul respectiv. Ele constituie un ajutor prețios în activitatea cercetărilor, a cadrelor didactice din unitățile de învățămînt de toate gradele, cit și a cadrelor tehnice care lucrează în producție, pe linia îndeplinirii sarcinilor profesionale ce le revin.

Aceste publicații sînt următoarele:

Titlul revistei	Nr. apariții pe an	Costul unui exempl. lei	Costul abonamentului		
			1 an	6 luni	3 luni
1. Probleme agricole	12	4	48	24	12
2. Rev. de zootehnie și medicină veterinară	12	4	48	24	12
3. Rev. de horticultură și viticultură	12	4	48	24	12
4. Mecanizarea și electrificarea agriculturii	12	4	48	24	12
5. Știința solului	4	8	32	16	—
6. Revista de geodezie, cadastru și organizarea teritoriului	6	4	24	—	—
7. Apicultura	12	3	36	18	9
8. Meheszet	12	3	36	18	9
9. Sericicultura	4	3	12	—	—
10. Studii și cercetări de mecanică agricolă *)	4	10	40	—	—

Abonamentele se fac prin difuzorii de presă din întreprinderi, instituții și de la sate, la oficiile poștale, centrele de difuzare a presei și factorii poștali.

Preferati abonamentele anuale, care vă asigură continuitatea primirii revistelor.

*) Supliment al revistei „Mecanizarea și electrificarea agriculturii”.

NU UITAȚI!

Abonați-vă la revista „ALBINA” pe anul 1970.

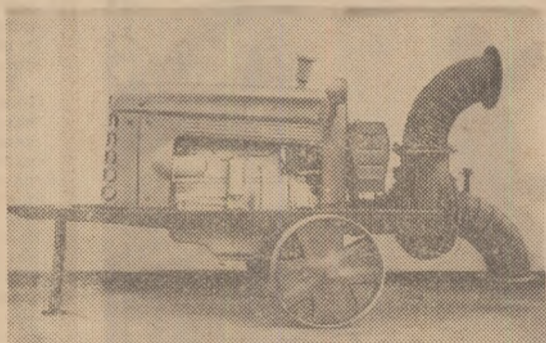
Apare săptămînal.

Abonamentele se primesc la toate oficiile și agențiile P.T.T.R., la factorii poștali, la difuzorii de presă, precum și la chioșcurile de difuzare a presei.

Prețul unui abonament: 13 lei pe an.

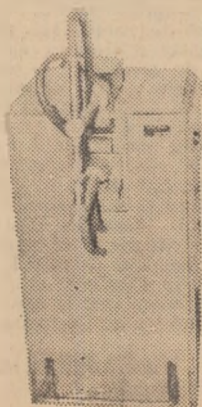
UZINA DE REPARAȚII GALAȚI

execută și livrează

pe bază de comandă fermă următoarele produse:

- AGREGAT DE POMPARE tip D. 108-12”
- APARAT DE ALEZAT LINII PALIER PENTRU MOTOARELE D. 35 M, D. 36 M, D. 103, D. 107 și D. 108.
- MAȘINA DE SUDAT ELECTRIC PRIN PUNCTE
- ANTRENOR CU ȘAIBA pentru diverse mașini agricole
- NICOVALE PENTRU FORJA — tipul 63 kg, 100 kg și 150 kg.
- ROLE SIMPLE ȘI DUBLE pentru tractoare pe șenilă S. 80 și S. 100.

UZINA DE REPARAȚII CIULNIȚA

repară

- tractoare UTB. 26—27;
- tractoare U. 650—651;
- tractoare pe șenilă — DT. 54, S—650;
- motoare de schimb — DT — 35, 36 și D—103;
- recondiționări de piese și subansamble de tractor.

CALEIDOSCOP

FRUMUSEȚILE PATRIEI

PIATRA CRAIULUI

Piatra Craiului este unul din masivele mici ale Carpaților, avind o lungime de numai 20 km, și o lățime între 3 și 5 km. Renumele îi este, însă, pe deplin îndreptățit: pentru nenumăratele sale frumuseți, a fost supranumit „zina munților”. Situată în estul Carpaților Meridionali, în sud-vestul depresiunii Birsei, Munții Piatra Craiului au aspectul unei creste înalte și strimte, orientată aproape în sensul meridianului. În peisajul specific carpatic, Piatra Craiului surprinde prin originala ei înfățișare, țîșnind între înăl-

țimi ca o lamă de calcar strălucitor de albă și dințată ca pinza unui joagăr. Altitudinea maximă a masivului este de 2239 m. — în piscul Branului, denumit și „La Om”. O atracție deosebită a Pietrii Craiului o constituie bogăția faunei și florei. Podoba faunei o reprezintă, fără îndoială, capra neagră. Printre ciudățeniile acestei vieți, iată câteva: coama din peri mari, aspri și înalți, pietrele bezoar care se găesc în stomacul animalului, provenite din rășina pe care capra o linge de pe scoarța coniferelor (de unde aspectul lor de chihlimbar) și șuieratul caracteristic. În flora acestor munți se găsește gin-gașa garoafă a Pietrii Craiului (Dianthus callizonus), neîntîlnită în nici o altă parte a lumii. Piatra Craiului constituie prin multiplele sale frumuseți și o rezervație de peisaj. „Parcul” ei natural ocupă o suprafață de 460 hectare la o altitudine de 1600—2200 m.

TOARNĂ VINUL RUBINIU

Cîntec de pahar

Muzica: EMIL GAVRIȘ

Text: H. NEGRIN și EMIL GAVRIȘ

Tempo de geamara
Introducere orchestră

Solo voce

1. (Bu-nă-i va-ra, bu-nă-i iar-na Dar mai bu-nă
Frun-zu-li-fă, frun-zi-joa-ră Da, să vezi tu

e-ște toam-na Că a-tunci cu to-ții Nu-mă-răm bo-
Mă-ri-oa-ră Ce vin a ie-șit Din al-oi vei-

REFREN

Ju-ju iu și Chiu, chiu, chiu Toarnă vi-nul ru-bi-niu
-bo-cii Că bu-te-iul e ro-tund și-n-că nu i-am dat de fund.

- Bună-i vara, bună-i iarna
Dar mai bună este toamna
Că atunci cu toții
Numărăm bobocii
Frunzuliță frunzișoră
Ia, să vezi tu Mărioară
Ce vin a ieșit
Din altui vestit.
 - De cînd mama m-a făcut
Vinișorul l-am băut
Pe la nunță și cumetrii
Și la crame-n vii
Bea și omul fericit,
Necăjit și-nărăgostit
Bea tata și moșu
De-au obrazul roșu
 - Vin de vișă românească
Să bea omul să trăiască
Pînă la suta de ani
Cu Cotnar și Drăgășan
Peste-o sută ar mai vrea
Murfatlar și Tîrnava
Vin în lume lăudat
Romănesc și decorat
- (REFREN)
- REFREN
- Iu, iu, iu și chiu, chiu, chiu,
Toarnă vinul rubiniu
Că butoiul e rotund
Și-ncă nu i-am dat de fund
Hai cu toți să punem gura
Gil, gil, gil și uite-așa
Să-l golim să-l dăm de-a duru
Uite, uite-așa și-așa.

HORTICULTORUL AMATOR

ÎNGRIJIREA PLANTELOR CITRICE DE APARTAMENT ÎN TIMPUL IERNII

Îngrijirea corectă a acestor plante are o mare înrîurire asupra desfășurării în bune condiții a tuturor proceselor biologice. În majoritatea cazurilor o serie de procese negative ca: slaba creștere a plantelor, căderea fructelor și florilor, slaba fructificare și chiar moartea plantelor își au izvorul în aplicarea unor îngrijiri necorespunzătoare. La îngrijirea plantelor citrice pe timp de iarnă, o mare atenție trebuie acordată cunoașterii și reglării, în limitele cores-punzătoare, a intensității proceselor biologice, a unor factori ca: lumina, tempe-ratura, umiditatea, aerul și hrana. Cerințele plantelor față de lumină, în special ale lămiiului și portocalului, se află într-o strînsă corelație cu faza de vegetație a plantelor, fiind foarte accen-tuate în faza de vegetație activă.

În perioada de iarnă nevoia de lumină a acestor plante este mai mare sau r-mică, în funcție de temperatura încăpe-rilor în care acestea sînt ținute. În încă-perile cu o temperatură de peste 16—18°C., lipsa de lumină determină apari-ția unor lăstari etiolați, cu frunze mici, care constituie, adesea, principala cauză a căderii florilor și fructelor de pe plan-te. Pentru evitarea acestui neajuns, în ca-merele încălzite, plantele vor fi așezate la geamurile amplasate spre sud. Din cînd în cînd, ele se vor întoarce cu par-tea din umbră în partea luminată, spre a li se asigura o dezvoltare uniformă a coroanei.

Ing. Ion ROVENȚA

DE LA LUME ADUNATE

„MAREA” DIN INIMA AUSTRALIEI

Se poate întîmpla ca în curînd australienii să aibă o mare interioară proprie. O depresiune mlăștinoasă, imensă, cu o suprafață de 9600 km², cunoscută sub denumirea de „lacul” Eire, va fi umplută cu apă din ocean. Specialiștii cred că în cazul cînd apa cea nouă din ocean nu se va infiltra în pămînt, se poate aștepta că în această parte a Australiei clima se va ameliora brusc, arșița și uscăciunea ei vor mîșora și vor cădea ploii mai des ca pînă acum, lucru care pe localnici nu-i va supăra nicidecum.

ce jurnal”. Londra va fi acoperită de apele Mării Minecii și vîrfurile clă-dirilor vor arăta aidoma catargelor corăbiilor scufundate. O singură consolare pen-tru englezi este că mai ră-mine timp pentru a găsi mijloacele pentru a pre-veni... potopul, căci pînă atunci vor trece, după calculele savanților, peste o mie și cinci sute de ani.

PUTEREA DRAGOSTEI

Un îndrăgostit original și-a făcut apariția pe străzile orașului american Saratoga. Este vorba de

loace financiare sau de circulație, ci pentru a-i dovedi marea lui dragoste. Tot acest traseu l-a par-curs îmbrăcat într-un cos-tum gri, împodobit cu... mari inimi roșii.

TURNUL BABEL...

se prea poate să fi fost construit pe continentul american. Temei pentru o asemenea glumă o dau concluziile congresului lingvistic din orașul spaniol Alicante. S-a constatat că în toată lumea oa-menii vorbesc două mii nouă sute șasezeci și șap-te de limbi, din care o mie două sute sînt... limbile indienilor din America.

PÎNA LA POTOP MAI ESTE MULT

Revista engleză „Scien-ce journal” a făcut citito-rilor săi o comunicare ne-plăcută: s-a aflat că Ma-reea Britanic se scufundă. Toată partea de sud a in-sulei se scufundă din ce în ce mai mult în Marea Minecii, pe cînd partea de nord... se ridică. Cea mai amenințată este partea de sud-est, astfel că, după aprecierea revistei „Scien-

Robert Slocum, care, țî-nînd în mînă un buchet de flori a alergat spre iubita sa Pamela, de-a lungul a 35 de kilometri. El a stră-bătut pe jos această dis-tanță nu din lipsă de mij-

EI SÎNT AȘA DE BÎLNZI

Să nu credeți că e vorba de pisoi sau de căței. Nu, e vorba de crocodili. Îm-blînzitoarea de circ Inge Koring, din R.F. a Ger-maniei, afirmă că părerea existentă despre crocodil nu este justificată. Atunci cînd acești monștri sînt tratați corespunder ei devin pașnici și foarte comunicativi...

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

	7	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

actuală — Succesiune în urma unui ina-intaș (pl.); 5) Merg cu steaua — Luceste ca diamantul; 6) Pișcot cu cremă — Nume de față cu sonorități metalice; 7) Se-ntinde departe, în răsărit; 8) Un fel de a vedea (pl.) — Sibiu pe limbaj... auto; 9) Din ce se nasc nimfele — Firc... simțitoare; 10) Strigătură la joc — Stăpin pe materie — Depozite alimentare pentru fabricanții de borangie; 11) Cîntecele... metalelor — E palpabil.

VERTICAL: 1) Cei mai mici dintre odoare — Sint ca ouăle; 2) Operația mașinilor-unelte — Nu-i mai pasă de mi-crobi; 3) Sacul care și-a găsit petecul în-tr-„O noapte furtunoasă” — Cazuri fericite; 4) De la cap la coadă! — Gazdă în amurgul vieții — A folosi... curent; 5) Lipsiți de cultură! — Lemnul din care s-a construit corabia argonauților — Inimă de piatră!; 6) Epilog de epopee! — Cer! — Mărgele cu gust; 7) A-și spune cuvîntul — Observate pe extreme!; 8) Băgate-n vorbă! Mîncat de... cal (dim.); 9) Isprăvi ale vîntului și ploii — A ridica din temelii; 10) Conține tot felul de articole — Îți cîntă din strună (reg.) — Bine muițați; 11) Prost crescută! — Legat de orice bază.

PRETEXTUL ZILEI

ORIZONTAL: 1) Artă cu... cîntec — Creații bazate pe ritmul „picioarelor”; 2) Un moment de șovăială — Nuntașii „Mioriței”; 3) Frumoasa din pădurea adormită — Pui cu cornițe — Ornamente de față!; 4) Cană! — O dată merou

Atenție, dezlegători! În unele pătrățele își găsec locul chiar două litere!

Sofia BUCURESCU

Vipera gravidă ține... regim

Hotărît lucru, obiceiurile omenesți nu aparțin exclusiv oamenilor. O cercetătoare sovietică, M. I. Fomina, studiînd viața vi-perelor a făcut o constatare uimitoare: femelele gravide respectă un anumit re-gim alimentar, mergînd pînă la „post negru”. În mod normal, vipera femelă își poar-tă ouăle trei luni. Acestea sînt mari în comparație cu corpul șarpelui și exercită o presiune destul de puternică asupra or-ganelor interne, mai ales asupra stomacu-lui. Cînd este gravidă, vipera renunță la multe din „delicatesele” cu care se hră-nește de obicei: insecte, arahnide, reptile — șopîrle mai cu seamă — și mamifere mici. Ea se îndreaptă numai spre anima-tele de dimensiuni reduse și cu tegu-mente moi, care pot fi mai ușor digerate. Nerespectarea acestui regim alimentar

poate avea consecințele cele mai grave. În ziua de 25 iulie 1964 — relatează M. I. Fomina — am găsit pe una din viperele „mele” gravide fără viață. La prima ve-dere, moartea animalului nu avea nici o explicație. Autopsia a arătat, însă, că ne-fericita viperă, de bună seamă din cale afară de lăcomă, inghițise două lăcuste care, sub presiunea ouălor, îi sfîșiaseră pereții stomacului. Majoritatea viperelor gravide sînt, însă, cumpătate, dînd astfel ascultare instinc-tului care le conservă viața. Căci — au constatat oamenii de știință — este vorba despre un instinct căruia i se supun — în lunile știute ale anului — și femelele sterile. După ce-și depun ouăle, viperele revin la regimul alimentar obișnuit, care nu se deosebește cu nimic de cel al masculilor.

DOCUMENTAR EXTERN

REUNIUNI ȘTIINȚIFICE INTERNAȚIONALE

• AFIRMĂRI ALE MEDICINII VETERINARE ROMÂNEȘTI

Interviu cu prof. univ. dr. Ion ADAMEȘTEANU, șeful catedrei de patologie medicală a Facultății de medicină veterinară din Cluj

Semnalăm mai întâi că interlocutorul nostru este membru activ al Academiei de Științe din New-York, membru corespondent al Societății de patologie comparată din Paris, membru activ al grupei de cercetători de patologie comparată din O.M.S. și membru corespondent al Academiei regale de medicină din Bruxelles.

După ce a participat la cel de-al IV-lea Congres internațional de avicultură de la Belgrad și la manifestările prilejuate de semicentenarul facultății de medicină veterinară din Brno, omul de știință clujean a binevoit să răspundă la întrebările care i-au fost adresate în numele revistei „Agricultura“.

— Cum s-a desfășurat congresul de la Belgrad și ce lucrări ați prezentat acolo?

— Cel de-al patrulea Congres internațional de avicultură, desfășurat în capitala Iugoslaviei, s-a bucurat de o largă participare: 700 de delegați, reprezentând aproape toate țările lumii. În total au fost prezentate peste 250 de lucrări.

Am auzit comunicări interesante, de înaltă ținută științifică, bogate în date originale. La rândul nostru, am prezentat, împreună cu conf. dr. Con-

stanța Adameșteanu, referatele: „Aspecte clinice și morfologice în meningoencefalita aviară“ și „Importanța semiologică a creșterii la găinile de ouat“. Ambele lucrări au întrunit aprecieri favorabile, cu precădere faptul că în lucrarea asupra meningoencefalitei, am prezentat, ca element inedit, tabloul simptomatic și morfologic al acestei boli atât de insidioase ca exprimare clinică și cu multe probleme în ceea ce privește diagnosticul diferențial.

În lucrările noastre am ținut seama

în mod deosebit de marile unități zootehnice de creștere intensivă a animalelor, unde se știe că problemele bolilor infecțioase, ale maladiilor de stress se pun sub un unghi diferit de acela al gospodăriilor zootehnice mici.

În cadrul congresului, am propus să se creeze un organism științific internațional care să patroneze schimbul de animale. Acesta ar urma să fie format din marii specialiști ai lumii în domeniul bolilor infecțioase, boli de metabolism și maladii ereditare. Spre satisfacția noastră, propunerea a fost acceptată de congres.

— Și acum, vă rugăm să ne împărtășiți câteva momente din festivitățile de la Brno.

— Am primit cu multă plăcere invitația de a participa la semicentenarul Facultății de medicină veterinară din Brno. În cadrul festivităților s-au ținut și ședințe de comunicări științifice. Am prezentat „Dificultățile de diagnostic în bolile păsărilor și porcilor“ și „Intoxicația experimentală cu sare la păsări și porci“. Lucrările au fost ascultate cu mult interes de cei prezenți. În după-amiaza aceleiași zile am trăit emoțiile decernării medaliei „Kloubouk“ a Facultății de medicină veterinară din Brno.

Interviu consemnat de medic veterinar Mihai MITEA

• AL TREILEA CONGRES INTERNAȚIONAL DE FITOFARMACIE

Congresul, care a avut loc la Milano, a fost organizat de Centrul internațional de produse fitofarmaceutice, sub auspiciile Confederației internaționale a tehnicienilor din agricultură și Centrului internațional pentru cooperare în cercetarea agricolă și a reunit peste 450 participanți din 45 țări.

Au fost prezentate peste 60 de lucrări, care au cuprins următoarele probleme principale: evoluția produselor fitofarmaceutice în ultimii zece ani în funcție de o agricultură modernă; reziduurile în protecția plantelor și rolul organelor de propagandă agricolă în utilizarea produselor fitofarmaceutice; metodele de aplicare a tratamentelor; combaterea insectelor dăunătoare prin sterilizare chimică; protejarea cerealelor depozitate; necesitatea de a coordona activitatea diverselor organizații care se ocupă de cercetări în domeniul combaterii chimice.

În cadrul fiecărei din aceste teme s-au prezentat rapoarte generale și lucrări științifice cu caracter mai îngust.

A rezultat, din dezbaterile congresului, că protecția plantelor împotriva bolilor a evoluat considerabil în sensul numărului de produse utilizate. Au fost introduse în practică noi fungicide eficiente față de o serie de boli care mai înainte se combăteau greu, ca de exem-

plu făinării. Un progres însemnat îl constituie trecerea la utilizarea fungicidelor sistemice, care permit combaterea bolilor pe un alt principiu și anume pe baza terapiei interne a bolilor. Au rămas, totuși, în urmă cercetările legate de combaterea chimică a bacteriozelor și virozelor.

În cazul insecticidelor s-au remarcat, de asemenea, substanțele cu acțiune sistemică și noile acaricide. Dificultățile de combatere a acarienilor și anume apariția rezistenței, pune problema înlocuirii acestor produse la fiecare 2-3 ani.

Combaterea buruienilor cu erbicide, utilizate mai ales la grâu și alte cereale s-a extins, în ultimii ani, în majoritatea țărilor la culturi cum sînt porumbul, sfecla, cartoful, pomii fructiferi și legumele.

Foarte rapide au fost și progresele în domeniul sortimentului de nematocide, care s-a îmbogățit cu noi compuși și noi amestecuri fumigante.

Ca o tendință generală în toate categoriile de pesticide se constată reducerea numărului de preparate cu toxicitate acută ridicată.

Problema reziduurilor a fost discutată în cadrul a 9 referate științifice. Pentru prevenirea accidentelor pe care le pot produce acestea, trebuie des-

fășurată o largă campanie de popularizare a produselor și a măsurilor de precauție ce trebuie luate la aplicarea lor.

Lucrarea efectuată în cadrul secției de fitofarmacie de la I.C.P.P. a prezentat rezultatele obținute în studiul repartizării Lindanului și DDT-ului în plantele de porumb.

Metodele de aplicare a produselor fitofarmaceutice au evoluat continuu. Pentru o serie de lucrări se remarcă tendința de a prefera produsele granulate; acestea ridică problema creării unei aparaturi speciale, destinate acestui scop. În același sens s-a precizat că e necesar să se perfecționeze metodele de tratare cu volum redus (VR) și volum ultra redus (VUR). Toxicitatea produselor fitofarmaceutice impun crearea unor mașini care să dozeze foarte exact cantitățile și să înlăture dispersia.

Numărul cel mai mare de lucrări (peste 30) a fost consacrat problemei utilizării chemosterilizanților, pesticidelor microbiene și substanțelor inhibitoare ale nutriției (antifeedants).

Mai puține la număr au fost referatele legate de lupta biologică. Au fost expuse, de asemenea, o serie de lucrări cu subiecte diverse.

Rezoluția adoptată de congres a subliniat încă o dată necesitatea cooperării internaționale în acest domeniu și importanța dezvoltării și mai mari a cercetărilor privind combaterea chimică a bolilor, dăunătorilor și buruienilor.

Dr. T BAICU

CU OXIGEN MAI PUȚIN PLANTELE CRESC... MAI REPEDE

Institutul Carnegie din Washington a prezentat o informație în legătură cu o metodă extrem de simplă de accelerare a creșterii diferitelor plante, printre care și mai multe plante alimentare larg răspândite. La experiențele efectuate de o echipă de cercetători ai Universității Stanford din California, sub conducerea cunoscutului botanist suedez dr. Olle Bjorkman, s-a descoperit că, prin micșorarea cantității de oxigen din

aer, dezvoltarea plantelor tinere poate fi accelerată pînă la de 2 ori.

La foarte mică distanță deasupra pămîntului, partea de oxigen a aerului este în medie de 21 la sută. Bjorkman și colaboratorii săi au redus, în cursul încercărilor din laborator, conținutul de oxigen al aerului din jurul părților aeriene ale plantelor la 5 și 2,5 la sută; numai rădăcinile au fost alimentate cu aer avînd compoziția normală.

În această atmosferă săracă în oxigen, lăstarii plantei de fasole, de exemplu, au crescut de 2,1 ori mai repede decît în atmosfera normală. La exemplare de Mimulus, floare din familia scrofulariaceelor, care timp de șase zile au fost expuse unei atmosfere cu numai 5 la sută oxigen, s-a înregistrat o sporire a greutatei cu 90 la sută mai mare.

Cercetătorii americani consideră că această accelerare neobișnuită a dezvoltării se datorește faptului că, prin reducerea alimentării cu oxigen, se intensifică fotosinteza, adică transformarea bioxidului de carbon din aer în hidrați de carbon — substanțe de structură.

O excepție remarcabilă s-a constatat numai la porumb; la plantele tinere, la un conținut de oxigen de 5 la sută, s-a constatat un ritm de creștere care era numai cu 16 la sută mai mare.

Raportul Institutului Carnegie subliniază că descoperirea va avea o însemnătate practică deosebită pentru creșterea mai rapidă a plantelor în scopuri de laborator. Se speră însă că, într-o bună zi, intensificarea ritmului de creștere va putea fi folosită mult mai larg.

Grădinile colhozului „V. I. Lenin“ din regiunea Rostov (R.S.F.S.R.)

ORIZONTURI

MAȘINA PENTRU ÎNCORPORAREA ÎNGRAȘĂMINTELOR LICHIDE

La uzina constructoare de mașini agricole „Unia“ din orașul Grudziadz, R.P. Polonă, s-a construit un prototip de mașină pentru încorporarea în sol a îngrășămintelor azotoase lichide. Noua mașină se remarcă prin capacitatea de a administra îngrășămintele în concentrații mari, adică cu eficacitate deosebită. Ea este construită din materiale plastice — polistiren și fibre de sticlă. Prototipul a fost executat în două variante cu capacitate diferită. Ambele modele pot fi remorcate cu tractoarele ușoare de tip „URSUS C-330“ și mijlocii „C-4011“.

ARBORII PITICI

Specialiști în pomicultură din Danemarca au întreprins experiențe de iradiere a pomilor pentru a întârzi creșterea. Ei caută să obțină, cu ajutorul razelor gama, cireși și meri pitici.

Experiențele au fost întreprinse la centrul de cercetări atomice din Risoe, în apropiere de Copenhaga, dar va trebui să treacă un anumit număr de ani pentru a se putea afla rezultatele.

TERMOMETRU PENTRU GRIU

Firma britanică „Rural Development Services“ din Woodchester, Stroud, Gloucestershire, a pus pe piață un aparat portabil pentru măsurarea temperaturii grului, care funcționează cu o precizie de $\pm 1^{\circ}$ F.

„Wander Probe“, cum se numește agregatul, este tranzistorizat și are forma unei sonde metalice formate din trei piese cu un termistor încapsulat în virful său. Cînd sonda este introdusă în grâu, aerul intră printr-o serie de orificii din jurul termistorului. Ca urmare, temperatura poate fi citită pe un indicator. Înregistrările pe scală merg de la -5° C la $+35^{\circ}$ C și de la 20... 100° F.

Dispozitivul, alimentat cu baterii, este pus în funcțiune prin simpla apăsare a unui buton și învîrtirea butonului indicatorului pînă cînd arătătorul ajunge la zero. La acest punct, butonul indicator arată temperatura pe o scală gradată.

PREPARAT PENTRU ÎNGRAȘAREA VITELOR

Cercetători de la fabrica de produse farmaceutice și chimice „Chinoin“ din Budapesta, au realizat un nou concentrat denumit Glypondin, a cărui folosire accelerează ritmul de îngrășare și duce la o sporire a randamentelor. Experiențele cu noul produs s-au soldat cu un succes deplin: boii de sacrificat s-au îngrășat rapid, porcii au pus mai mult arne decît media obișnuită, puii de găină s-au îngrășat și ei mai bine; găinile cărora li s-au administrat Glypondin au dat cu 8 la sută mai multe ouă, vacile au dat mai mult lapte și randamentul de lînă al ovinelor a crescut cu 40 la sută. Peștii s-au îngrășat și ei, iar elbii au devenit mai prolifici. Glypondin nu este nociv pentru om.

MATERIAL SINTETIC PENTRU PREVENIREA EROZIUNII SOLULUI

Întreprinderea vest-germană „Farbwerke Hoechst“ din Frankfurt pe Main a elaborat, după cercetări îndelungate, un nou material sintetic pentru prevenirea eroziunii solului, denumit „Curasol“. Noul produs se dizolvă în apă și se injectează în solul amenințat de eroziune. Soluția pătrunde imediat pînă la adîncimea de cîțiva mm, unde formează o structură celulară care leagă particulele de sol. Această peliculă sintetică, subțire, rezistă timp de doi ani. În această perioadă pot crește plante care să asigure o protecție naturală a solului. Noul material nu este dăunător din punct de vedere biologic. Datorită structurii sale poroase, este permeabil pentru apă și aer, astfel încît nu reprezintă nici o piedică pentru creșterea plantelor. După doi ani, bacteriile din sol descompun complet această peliculă din material sintetic. Potrivit părerilor specialiștilor, din toate aceste motive, Curasol este nu numai un excelent mijloc de protecție a solului, ci și un mijloc care va fi utilizat în alte scopuri: în gospodăria apelor, pentru consolidarea unor zone industriale, precum și în viticultură.

AGRICULTURA PE GLOB

INTILNIRE CU VITICULTURA ARMENIEI SOVIETICE

Oricărui vizitator al R.S.S. Armeană, specialist sau nu, prima întâlnire cu viticultura țării i-o prilejuieste... arhitectura. În Erevan, aproape că nu există edificii publice sau construcție de locuințe, element statuar sau simplă împrejurare de parc ori de uzină, în ornamentația cărora să nu fie prezentate ca un adevărat leitmotiv frunza de viță de vie și ciorchinii de struguri.

Toate acestea sînt lucruri firești într-o țară în care viticultura are o tradiție milenară. O atestă arheologii. La Karmir Blur (Coasta roșie), pe teritoriul de azi al Erevanului ei au scos la iveală un vast depozit de vinuri, datînd din secolul al VII-lea înaintea erei noastre. Aici, în uriașe amfore, de cite 5 000 litri, s-au găsit nu mai puțin de 300 000 litri de vin pietrificat.

Viticultura a rămas de-a lungul veacurilor ocupația de predilecție a locuitorilor Cîmpiei Araratului. De altfel, printre prezențele industriale ale secolului al XIX-lea fabrica de coniac ocupa primul loc. Dar, de la o ocupație practică empirică, favorizată de anumite condiții naturale, viticultura a devenit, în Armenia Sovietică, o importantă ramură a agriculturii care se dezvoltă continuu, pe baze profund științifice. E poate de ajuns să amintim că astăzi, în R.S.S. Armeană, vîile sînt în totalitate irigate. Altfel, la o medie anuală a precipitațiilor de 250—300 mm, producția nici nu ar fi posibilă.

Un rol esențial în dezvoltarea acestui sector îl are și Institutul de cercetări pentru viticultură, vinificație și pomicultură. Aici își desfășoară activitatea

și cunoscutul om de știință acad. prof. Suren Pogosian, șeful secției de genetică și ameliorare. O discuție cu dînsul și cu prof. dr. Susana Haccaturian — soția și colaboratoarea sa — mi-a fost înlesnită de tînărul candidat în științe biologice, V. Santurian, care a petrecut mai multe luni în țara noastră, în cadrul unei specializări. Tema discuției :

NOTE DE DRUM

activitatea secției și rezultatele obținute.

— Dacă în trecutul nu prea îndepărtat — a spus acad. S. Pogosian — soiurile locale nu erau individualizate din punct de vedere al destinației producției, astăzi acest lucru nu mai este posibil. Se cer soiuri de struguri specializate pentru consum în stare proaspătă, pentru stufide și pentru vinuri. Acesta este, deci, obiectivul principal al activității secției.

În ceea ce privește strugurii de masă, urmăm să acoperim perioade de consum cit mai largi. Dintre noile creații, Muscat Susannii, soi care asigură 13 000—18 000 kg/ha și apare la 10 august, iar Sevan — soi la care greutatea medie a unui ciorchine este de 400—600 g, putînd ajunge chiar la 900 g, se poate păstra pînă în luna mai. A crescut, prin ameliorare, și producția de zahăr, din boabe (soiul Gerhard atinge 23 la

sută) și urmăm creșterea continuă a conținutului de vitamine din grupa B. Strugurilor fără simburii, destinați fabricării stafidelor, căutăm să le imprimăm un caracter în plus: mărimea boabelor (la degustarea care a însoțit discuția, prof. dr. S. Haccaturian ne-a prezentat cîteva soiuri cu o lungime a boabelor de 40 mm).

La soiurile de vin — a continuat acad. S. Pogosian — urmăm ameliorarea lor în direcția obținerii de vinuri cu gust cit mai original și cu calitate nutritivă superioară. Un loc aparte îl ocupă soiurile destinate folosirii în industria coniacurilor. De aceea dăm atenție, și în acest caz, sporirii conținutului de pildă, zahăr la 25—26 la sută și, respectiv, 29—30 la sută zahăr.

Așa cum am aflat în continuare o problemă esențială în activitatea amelioratorilor o constituie obținerea de soiuri cit mai timpurii și cit mai rezistente la frig, capabile să suporte altitudinii ridicate și să asigure, chiar și în aceste condiții, producții superioare. Soiul Adisi — cu 20 000 kg/ha — care rezistă la temperaturi cu 3—4° mai scăzute, împreună cu soiurile timpurii Urartu și Muscat Susannii, permit cultura viței de vie pînă la 1 650 m altitudine. Recent au fost obținute, în cadrul institutului, 5 soiuri, a căror cultură este posibilă și fără îngropare, ceea ce în condițiile terenurilor pietroase ale Podișului Armeniei constituie un avantaj deosebit.

Realizările cercetătorilor nu rămîn în cîmpurile experimentale. Majoritatea soiurilor create se află acum răsbindite în diferite colhozuri și sovhozuri, în R.S.S. Armeană și chiar în alte republici unionale. Iar dacă astăzi vița de vie constituie atît faima Cîmpiei Araratului, cit și a înălțimilor însorite, aceasta este fără îndoială și meritul cercetătorilor amelioratori.

Ing. S. DIRADURIAN

CEYLON:

O realitate nu prea îndepărtată

Ceylonul, țara cu mai multe denumiri, fiecare încercînd să sugereze rolul ei la răscrucea drumurilor comerciale ale Asiei (Perla Orientului Insulă Mirodeniilor, Grădina Raiului etc), a cunoscut din vechime cultivarea orezului. Cu două mii de ani în urmă au existat aici un sistem de rezervoare artificiale și o rețea vastă de canale, cu ajutorul cărora fiecare sat era alimentat cu o cantitate suficientă de apă. Mii de asemenea rezervoare de apă au fost construite și în ultimii o sută de ani; ceylonezii au restaurat multe dintre ele și le folosesc și astăzi pentru irigarea orezăriiilor. În urmă cu ani, Ceylonul era considerat grînarul Asiei de sud. Dar acum fostul grînar importă cantități mari de orez. Răspunsul la această situație poate fi găsit în istoria recentă a Ceylonului. Companiile străine au impus plantarea și cultivarea cu prioritate a aromatului ceai ceylonez, fără egal în lume, deoarece desfacerea acestuia era mai rentabilă decît a orezului. Așa se face că azi, Ceylonul are de făcut față unei probleme dificile: satisfacerea integrală a necesităților de produse alimentare, în primul rînd orezul — din producția internă.

Sucesiunea crizelor alimentare după cel de al II-lea război mondial a arătat — subliniază Dervin Rodrigo, specialist la Institutul de cercetări agricole din Ceylon — că orezul ocupă o poziție importantă și strategică în economia ceyloneză. Oficialitățile și specialiștii consideră acum că dezvoltarea economică în ansamblu depinde în mod substanțial de sporirea producției de orez în cursul următorilor ani. Potrivit ratei calculate de creștere a populației din Ceylon numărul locuitorilor va ajunge în 1975 la 15,5 milioane (în 1968 — 12 milioane). Prevederile planului de dezvoltare a agriculturii pe perioada 1966—1970 indicau

o acoperire a consumului intern pe baza producției naționale în proporție de 75 la sută. Or, în condițiile creșterii populației cu încă trei milioane, este de la sine înțeleasă necesitatea sporirii producției interne de orez. Dacă în următorii ani nu se asigură consumul din propria producție de orez Ceylonul trebuie să facă față unor prețuri mereu crescînde la acest produs pe piața mondială. În anul 1967, Ceylonul plătea în medie aproape 70 de lire sterline pe tona de orez importat. Și numai cu patru ani înainte, prețul mediu pentru același articol era de 45 de lire sterline.

Statisticile arată că prețul mondial al orezului a crescut brusc în cursul anilor 1968 și 1969 ca urmare a unei presiuni puternice dictate de limitarea rezervelor disponibile în lumea occidentală. Documentele elaborate de Organizația Națiunilor Unite pentru alimentație și agricultură (F.A.O.) indică faptul că decalajul dintre oferta pe plan internațional și cererea din partea țărilor în curs de dezvoltare se va mări: rezervele mondiale vor continua să scadă, într-un procent și mai mare decît pînă acum, în timp ce consumul va crește permanent.

Iată de ce pentru guvernul acestei țări, intensificarea producției agricole, în special de orez, trece drept o principală și urgentă sarcină. A fost deja elaborat un proiect privind lărgirea rețelei de irigații și dezvoltarea regiunilor aride. Prin acest plan se preconizează construirea unui sistem de baraje și canale, capabil să asigure irigația a sute de mii de hectare de teren, în primul rînd în zonele bîntuite de secetă. În acest vast proiect, ce trebuie realizat într-un sfert de secol, figurează și alte obiective de mare importanță, cum ar fi construirea de baraje pe căile fluviale, defrișarea unor terenuri de junglă, folosirea unor pro-

duse din industria națională. La această mare confruntare a ceylonezului cu natura ostilă își aduce o contribuție și România socialistă prin livrarea unor utilaje industriale, apreciate, așa cum este cazul tractorului U—650, excelent la defrișările din junglă.

Eforturile inițiate încep să dea roade. În anul 1967, Ceylonul a obținut o producție record de peste 55 milioane de bushels (1 bushel este egal cu 36,3 litri) rezultat datorat, după aprecierile specialiștilor, mai multor factori. În primul rînd, spun aceștia, eforturile forurilor de conducere din agricultură s-au canalizat și în direcția încurajării țăranimii de a folosi îngrășăminte, semînțe selecționate, insecticide precum și tehnologii avansate.

Guvernul ceylonez consideră că cel mai bun drum este respectarea planificării și a ratei de creștere anuale a producției de 8 la sută atît pe suprafața tradițională cit și pe noile pămînturi redede agriculturii. Și dacă acest indice va fi respectat sau depășit în următorii ani, acoperirea cererii de orez din producția internă nu va mai fi vis, ci o realitate nu prea îndepărtată. Este necesar, spun specialiștii din Colombo, ca în afara eforturilor făcute de stat, țăranimea să învețe să obțină recolte prin folosirea a ceea ce este mai nou în cultivarea orezului, acest aur alb atît de necesar Ceylonului. „Cînd vrei să ai hrană pentru un an, seamănă grîne, cînd vrei să ai hrană pentru 10 ani, sădește pomi fructiferi, cînd vrei să ai acest lucru pentru toată viața, învață să-l obții.” Este un vechi proverb al popoarelor din Asia, care-și găsește azi în Ceylon întreaga sa înțelepciune.

Al. DUMITRESCU

PREZENȚE ROMÂNEȘTI LA TRIBUNELE INTERNAȚIONALE

Congresul colhoznicilor din U. R. S. S.

În cadrul lucrărilor celui de al treilea Congres al colhoznicilor din U.R.S.S., care a avut loc săptămîna trecută, tovarășul Vasile Vilcu, președintele Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție a rostit un cuvînt de salut din partea U.N.C.A.P., a Ministerului Agriculturii și Silviculturii și a țăranimii din România.

În spiritul liniei politice tradiționale a partidului nostru, dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare multilaterală cu U.R.S.S. constituie — așa cum a arătat tovarășul Nicolae Ceaușescu la Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român — una din temelii politicii externe a țării noastre. Constatăm cu satisfacție — a subliniat vorbitorul — la legăturile dintre organele și instituțiile agricole, dintre unitățile agricole și lucrătorii din agricultura țărilor noastre. Ne exprimăm convingerea că dezvoltarea relațiilor și în acest domeniu de activitate contribuie la o mai bună cunoaștere reciprocă, la întărirea prieteniei și colaborării între poporul român și popoarele sovietice, între partidele noastre comuniste, între Republica Socialistă România și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, ceea ce servește intereselor popoarelor din ambele noastre țări, cauzii unității țărilor socialiste, a mișcării comuniste și muncitorești internaționale, cauzii păcii și securității în lume.

În ultima zi a lucrărilor, congresul a adoptat noul Statut-model al colhozului. Congresul a hotărît ca din anul 1970 să se introducă un sistem unic de asigurări sociale pentru colhoznici. A fost adoptată, de asemenea, hotărîrea de constituire a consiliilor colhozurilor în raioane, regiuni, republici, precum și a Consiliului Unional al colhozurilor.

Conferința Generală a F. A. O.

La 27 noiembrie, cea de a XV-a sesiune a Conferinței Generale a Organizației Națiunilor Unite pentru alimentație și agricultură (F.A.O.) și-a încheiat lucrările. În ședința de joi dimineața au fost adoptate recomandările diferitelor comisii în problemele analizate de conferință, planul de activitate al F.A.O. și bugetul său pe anii 1970—1971.

Conferința a recomandat prelungirea, pînă la sfîrșitul anului 1980, a „Campaniei mondiale împotriva foametei”, astfel încît ea să coincidă cu cel de-al doilea „Deceniu al Națiunilor Unite pentru dezvoltare”.

În aplauzele tuturor celor prezenți, conferința a adoptat, de asemenea, două rezoluții inițiate de Republica Socialistă România. Prima rezoluție, la care s-au asociat Columbia, Franța, Republica Federală a Germaniei, Senegalul și Ungaria — prevede, între altele, convocarea în 1970, la Roma, a unei sesiuni speciale a F.A.O., consacrată exclusiv aniversării a 25 de ani de la crearea organizației.

A doua rezoluție, la care s-au asociat R.A.U. și Chile, face apel la mobilizarea tuturor forțelor și resurselor umane pentru dezvoltarea rurală, considerînd înfăptuirea reformei agrare ca un instrument esențial al dezvoltării economice. Rezoluția cere ca, în cadrul celui de-al doilea „Deceniu al Națiunilor Unite pentru dezvoltare”, F.A.O. să desfășoare o activitate mai intensă, să acorde prioritate reformei agrare și să-și consolideze activitatea în acest domeniu.